

*Šťastný nástup
do nového roku*

1977

13. 1. 1977

1977

GF

Zajímavosti o povětronicích.

Podle zahraničních pramenů
zpracoval dr. Stanislav Mudra.

Z meziplanetařního prostoru vtrhují do zemské atmosféry tvrdé částice různých velikostí. Jsou to povětronicé či meteority. Téměř všechny ale shoří dříve, než dosáhnou zemské povrchu.

Většina těchto návštěvníků z kosmu, a to i ty, které se dostanou na zemský povrch, je však pro vědu ztracena. Zapadnou do moří a oceánů, bažin a pouští, které je pohltí. Nemí tedy divu, že povětronic nebylo na Zemi sebráno příliš mnoho. Dokonce i v jedné z největších

sbírek na světě, v Mineralogickém muzeu A. Fersmanna při Akademii věd SSSR, je celkem jen asi 400 těchto „kosmických prumů“. Z těch byla 136 nalezeno na území SSSR.

Meteority jsou vlastně současníci prvních etap vývoje sluneční soustavy, a zejména naší planety. K určení jejich stáří používají vědci radioaktivních prvků, přítomných ve hmotě meteoritů. Údaje získané při speciálních analýzách ukázaly, že stáří mnohých meteoritů je více než úctyhodné, a to od 6 milionů do více než 4 miliard let!

Podle mínění většiny badatelů jsou meteority úlomky větších nebeských těles, rozpadnůvších se v důsledku různých kosmických katastrof.

Při úderu a zemský povrch meteority obvykle vytvářejí jamy a třecktyře. Větší z nich (o váze několika tun) se

při dopadu na Zemi roztrhává na četné úlomky, které vytvářejí takzvané úduové meteorické krátery. Tak např. proslulý Lichate - Alinský železný meteorický dešť zanechal po sobě 24 kráterů o rozměrech až 26 metrů v průměru. Tak velké meteority se „zakrávají“ do naší planety se zbytkem kosmické rychlosti 3-4 kilometry za vteřinu.

V důsledku dopadu mohutné „kosmické pumy“ na půdu přechází obrovská kinetická energie v tepelnou. Dochází k výbuchu, při kterém hlavní masa meteoritu přechází v prach, a na povrchu Země vzniká kráter o průměru někdejšího desítek metrů až jednoho kilometru.

Na ostrově Saaremaa (Estonská SSR) je známá skupina sedmi meteorických kráterů. Jinak je vědecky známo celkem 14 míst na zeměkouli, kde jsou zachyceny následky výbuchů velmi

velkých meteoritů. Mezi gigantické hosty z vesmíru patří i záhadný Tunguský meteorit. Největší meteorit, Goba, který se zachoval před roztrháním při pádu z vesmíru, je v Africe. Váží více než 60 tun. A nedávno skupina badatelů pod vedením kandidáta geologických věd Borise Kušlina objevila ještě další neobvyklý kráter ve východním Pamíru. Bylo to na úpatí Severoaltajského pohoří ve výši 4100 metrů nad úrovní moře. Kráter má pravidelný okrouhlý tvar, průměr asi 100 metrů a hloubku 15 metrů.

Při magnetometrii tohoto nového památného kráteru se přišlo na jednu z hlavních příčin jeho meteorického původu. Podle názoru odborníků mohou výzkumy Altajského kráteru vést k tomu, že v nejbližší době bude sovětský soubor „hostů z kosmu“ doplněn dalším umikátním exponátem.

Zapsal 17. 1. 1977 Sýkora Frant.
Kroměř.

19. 1. 1977

FRÁŇA ŠRÁMEK

1877 - 1952

Osobnost Šrámkovu utvářelo nejdříve prostředí jeho mládí, malá česká města uprostřed malebné přírody: Sobotka, kde se narodil, Písek, město většiny jeho studentských let, Zbiroh, kam jako student dojížděl za rodiči na prázdniny. Studium práv, na něž se dal zapsat po maturitě na roudnickém gymnáziu, mu nevyhovovalo, a po několika letech je vyměnil za svobodné povolání spisovatele a novináře.

19. 1. 1977

JAROSLAV VRCHLICKÝ

narodil se 17. 2. 1853 - zemřel 9. 9. 1912.

Narodil se v rodině kupce Frída. Po maturitě na gymnasiu chtěl původně studovat teologii, ale už v prvním semestru přestoupil na filosofickou fakultu, kde si zapsal filosofii, historii a románské jazyky. Oženil se s dcerou spisovatelky Sofie Poalipské-Ludmilou; později působil v České akademii věd a roku 1893 byl jmenován profesorem všeobecné literatury na Karlově universitě v Praze.

ANTONÍN ZÁPOTOCKÝ

Narodil se roku 1884 v Zákolanech u Kladna jako syn významného dělnického vůdce a novináře Ladislava Budečského-Zápotockého. Vyučil se v Mělníku kameříkem. Od roku 1907 do roku 1920 působil jako oborový a stranický tajemník opět na Kladně. Za války byl vězněn byl v nacistickém koncentráku Sachsenhausen. Po smrti K. Gottwaldova, v letech 1953-1957, se stal prezidentem republiky.

VÍTEZSLAV HÁLEK

1835 - 1874

Redigoval, nebo přímo řídil většinu nejvýznamnějších generacních časopisů, do nichž přispíval vedle beletrie i literárními a divadelními kritikami a břitkými fejetony a články prosazujícími pokrokové, demokratické ideály. Nelze opomenout u něho ani výrazné sociální cítění. Zemřel r. 1874 ve svých 39 letech.

FRANTIŠEK PALACKÝ

1798 - 1876

Významný historik a politik liberálního křídla české buržoazie narodil se 14. června 1798 v Hoaslavicích v rodině evangelického faráře. Studoval v Trenčíně a v Bratislavě, kde se spřátelil s P. J. Šafaříkem a J. Kollárem. Působil na Slovensku a v Uhrách jako vychovatel, od roku 1823 se věnoval ve službách hraběte F. Šternberka archivní a redakční práci.

VLADISLAV VANČURA

Spisovatel jde za novým řádem slovesného umění a chce jím přesvědčovat, strhávat, burcovat. Básník toužil po šťastném životě pro všechny lidi. Miloval život, proto si pro své knihy vybíral postavy silné, robustní. Věřil v budoucnost, proto se nedal zlomit fašistickým terorem. Jen zabít ho fašisté mohli, aby mu vyrazili z ruky pero, když se v roce 1942 pustil do třetího dílu svých Obrazů z dějin národa českého. „Rozbijete si hlavu,“ řekli mu na gestapu. „Ne, vy to budete, kteří si ji rozbijí,“ odpověděl.

EMIL ZOLA

2.4.1840

29.9.1902

Naturalistický román, jehož je Emil Zola hlavním představitelem, chce ukázat člověka v jeho fyziologické podstatě; vychází z pozitivismu, který odmítá mystiku a všechno neověřené a tváří se v této době velmi vědecky a velmi pokrokově. Poslední Zolovy práce jsou už výrazem Zolova přesvědčení a víry v pokrok, v sociální spravedlnost.

F. X. ŠALDA

Neúprosný kritik buržoazní demokracie, spjatý od dvacátých let s celou naší meziválečnou socialistickou literární avantgardou a spolu se Zdeňkem Nejechalým, S. K. Neumannem a dalšími baš-
lým strážcem vývoje pokrokové literatury a umění mezi dvěma válkami. Václav Pekárek vyzvedává jeho pochopení Velké říjnové revoluce, jeho kritiku buržoazní společnosti, četné manifesty proti imperialismu a válce, proti fašismu a reakci, na obranu komunistického tisku.

KAREL HAVLÍČEK BOROVSKÝ

Těžiště Havlíčkovy tvorby tkví ve veršované satirě. Kromě epigramů, které jsou břitkostí, myšlenkovou průbojností a tematickou šíří nemají ve své době obdoby, jsou to především tři velké satirické skladby: Král Lávr, Křest sv. Vladimíra a Tycolské alegie. Na Havlíčkovo dílo navazovala česká poezie a publicistika.

BOŽENA NĚMCOVÁ

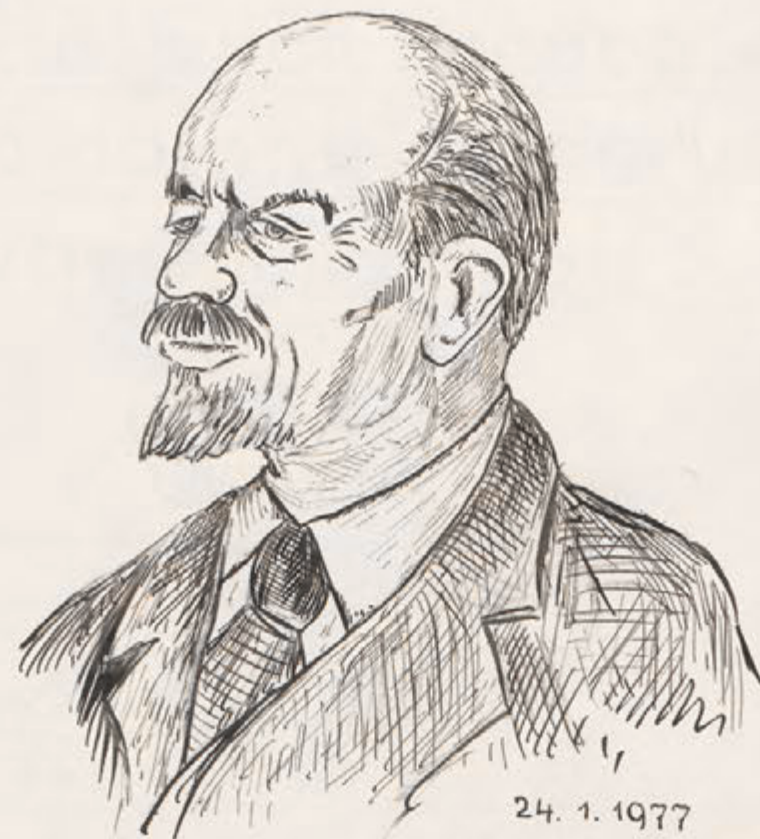
Byla to velká spisovatelka a statečná žena. Jako jedna z prvních věnovala své umění lidovému životu, v němž objevovala krásné charakterové vlastnosti prostého člověka. Vrcholem její snahy o obraz harmonické osobnosti je její *Babička*, dílo, které zářící české kultuře jako ideální zpodobení lidových tradic.

24. 1. 1977

JULIUS FUČÍK

Fučík měl rozsáhlé znalosti z české literatury a literární historie, hluboce pochopil logiku vývoje české kultury a její specifi-
ku a měl mimořádný cit pro uměleckou hodnotu díla. 8. září byl v Berlíně-Plötzen, se nacisty popraven.

24. 1. 1977

V. I. LENIN

Dne 25. října (7. listopadu) 1917 zvítězila v Rusku Velká říjnová socialistická revoluce, jež zahájila novou éru světových dějin. Kapitalismus přestal být jedinou ekonomickou soustavou. Tehdy zrodil se sovětský stát, jehož jedním z prvních dekretů byl Dekret o míru!

3. 2. 1977

ANTONÍN DVOŘÁK

nejproslulejší náš hudební skladatel.

Stáří okolních vsí ve
světle jejich geogra =
fické polohy, půdorysu
a tvaru jejich polí.

II. část.

Pokusím se zařadit okolní vesnice
do topografických, půdorysných a plu-
viálních typů. Uvážím při tom z cel-
kové geografické charakteristiky a z
rekonstrukce hlavních komunikací té-
to oblasti, podané již v I. části tohoto
projednání. Jako bude učením typu
málokdy jednoznačné, zhlamou mno-
hého i omezené možnosti jejich časo-
vého závazem. Souvisí to s celkovou
úrovní znalostí a omezení možnosti;

s nedostatkem srovnávacích studií a také s malým rozsahem zkoumané oblasti, nemohoucí jistější zobecnění.

Pro pochopení následujících rozborů připomínám jen hlavní poznatky a typologii púdorýsu a plukín (travu polí). Především se podle analogií ze Zbraslavska zdá, že lze počítat i v naší oblasti nejdrive od 13. a ve 14. století s obecnějším pronikáním nových, regulovaných zemědělských systémů (tzv. dvojpolní nebo trojpolní) vyžadujících většinou padězemí se u místem a doby seti ozimů a jare vřdy pohromadě v různých částech polí všemi zemědělci vesmice. Proto mají osady, vzniklé ve srovnávané oblasti až ve 13. a 14. století, jistě v 19. století dochované pravidelné pozdělní jednotlivých polí, obvykle bud sdrúžených do dlouhých pásů (někdy

přímě lamí), často vybíhajících za humny domů jejich majitele až k okraji katastru (tzv. plukína pásová, v tomto případě záhumenicová), nebo do řad souběžných úzkých pruhů, tvořících jednotlivé polní tratě, propojené většinou plámovitě vedoucími cestami.

Takový proces přechodu na výhodnější zemědělské systémy probíhal i v západní Evropě nejdrive ve 12. a hlavně od 13. století. Lze mít již za prokázané, že současně s tím docházelo v příhodných případech nejen také k přestavbě starší tzv. blokové plukiny na zminěné regulované systémy, ale že se tehdy měnila i celková struktura starších vesnických sídlišť: malé, v polích rozseté osady nebo samoty mizely a obyvatelé se stahovali do nejvýhodnější položeného sídliště. Tato tzv. koncentrace osídlení vyvolala s plánovitou přestavbou plukiny často i úpravu púdorýsu, podle vzoru právě zabládaných vesnic.

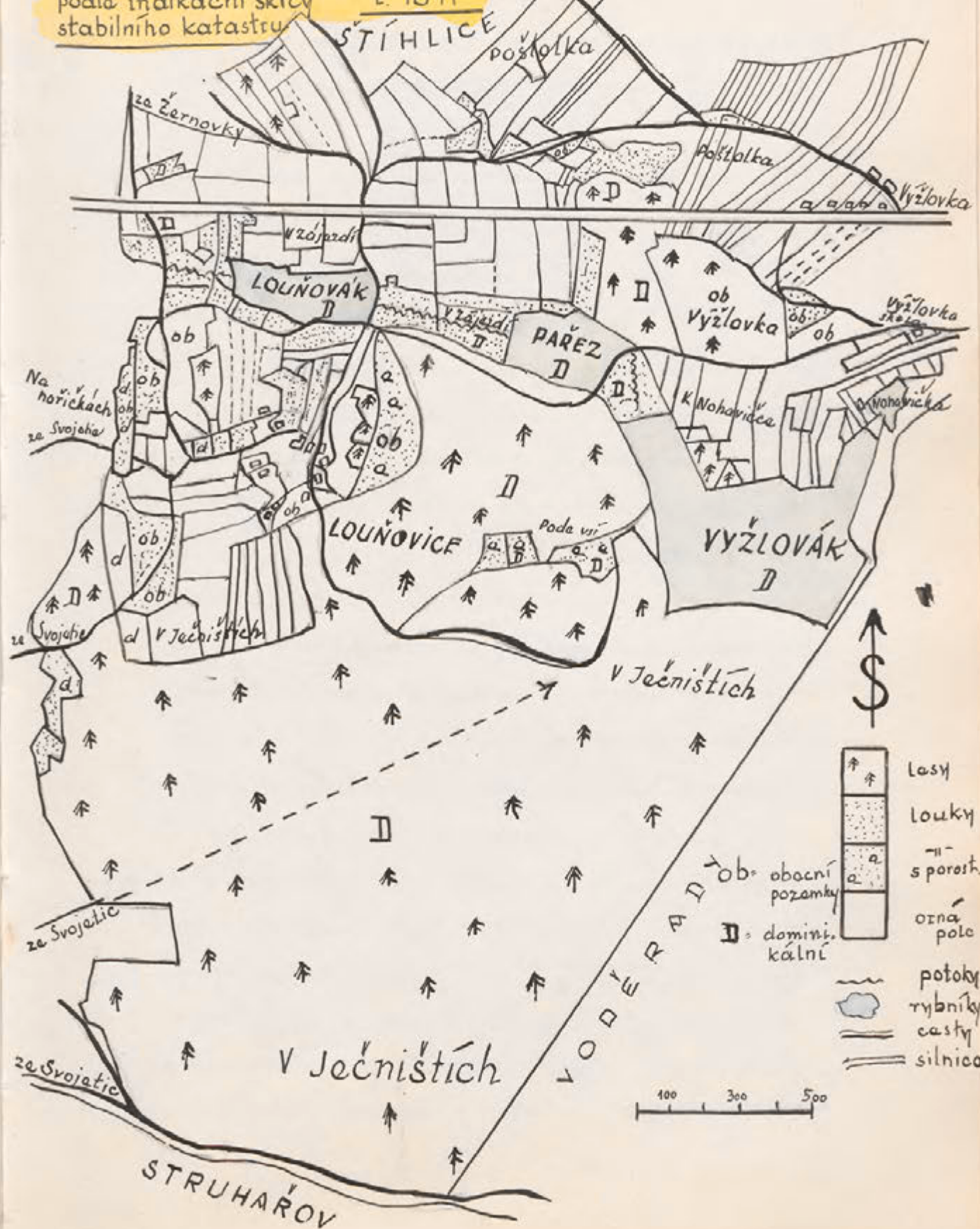
Osi do konce 12. století zcela typické tzv. přirodní půdorysy (nejčastěji, hrádnicového typu, živelně narůstající většinou kolem pramenů nebo vodních toků a netvořící pravidelné domovní fronty) přejímaly zčásti v povídkách až k neuvěřitelné výšce pravidelného plánovitého založení (tzv. půdorys nov. mové, nejčastěji typu rávesního a sil. městečka).

A tak spíše jen zmiňovaná bloková planina, jejíž pole tvoří nepravidelné, většinou čtyřúhelníkové útvary prokazující přerívání individuálního hospodářství zřejmě s převahou dobytčářství, je velmi pravděpodobným dohledem existence př. slušné vsi již před koncem 12. stol. Pro další důkazy nelze na větší starší usuzovat. Naopak vznik pravidelného typu pásové planiny spolu tak pravidelným půdorysem, jako má Těhovce, navíc bez stop po

OBEC LOUŇOVICE
s částí osady VÝŽLOVKA
podle indikační skicy
stabilního katastru c. 1841

za Stihlic

259

starším osídlení, lze celkem bezpečně
hlásit nejdříve do 13. století.

Ves Klokočová leží v prudkém
svahu nad potokem Mníchovkou, v
mělké pánvi pramene vtekajícího
dnes do mylníka na návsi. Ta je
nepravidelná, jen náznakově čtyř-
úhelníková, takže pohledem ke znač-
nému rozptýlu usedlosti lze učit
předmysl vsi jako nepravidelné návě-
sí s přechodem k typu přírodnímú-
hromadnému. Také při posuzování
nepravidelnosti blokové plukiny
třeba brát v úvahu svahový tuš.
V tom smyslu je nápadně i pře-
tvapivě pravidelné porložení polních
cest, jakož i náznak pásových záhu-
menic, vyběhávajících od východní stra-
ny návsi. Zdá se tedy, že tu nastal
ve 13. století častý případ druhotné
přestavby hromadné vsi s blokovou
plukinou, tedy vzniklé učitě před
koncem 12. století, soudě podle typu

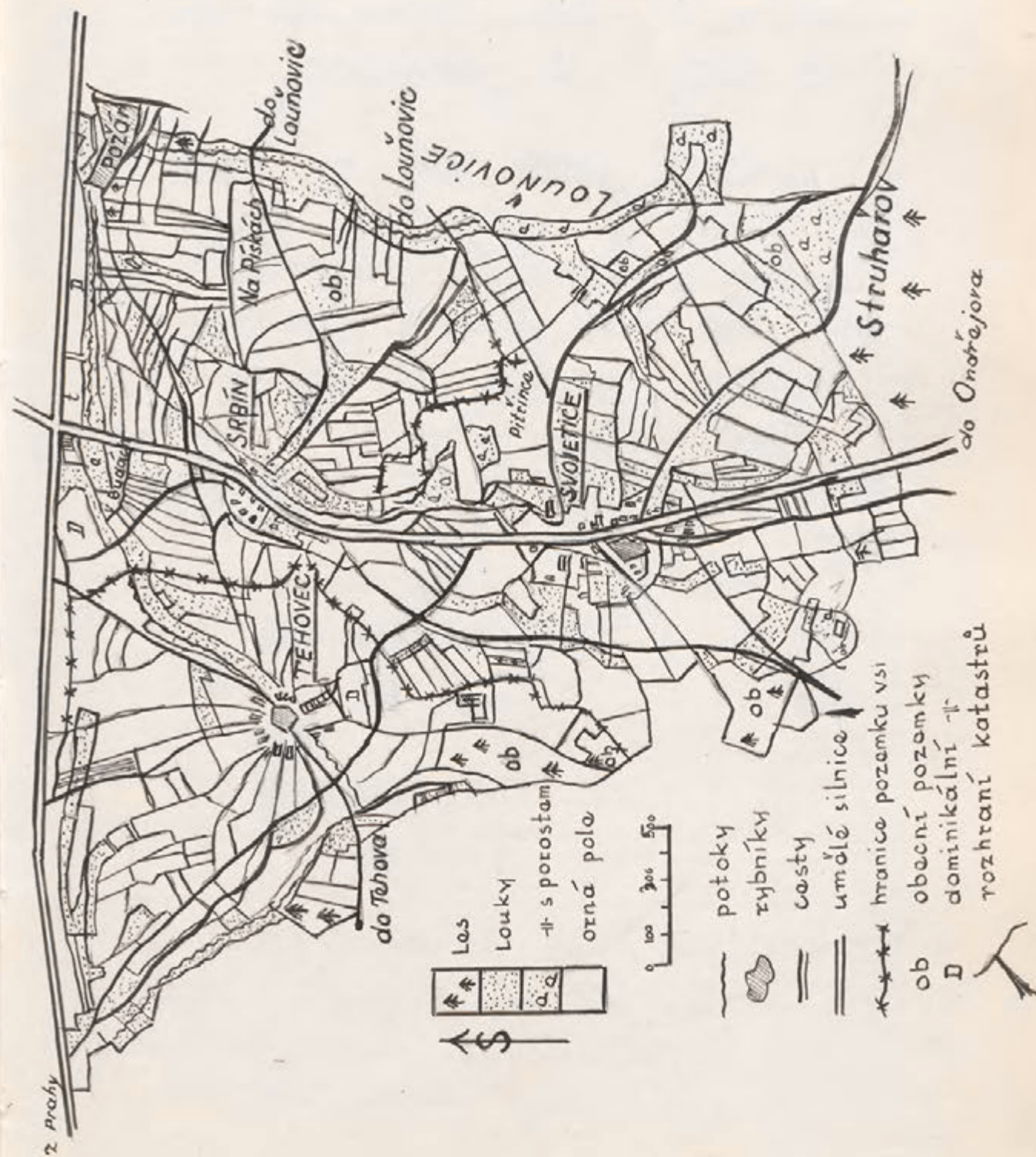
jména daleko dříve. Vlivem terénu
zůstaly však její stopy nevýrazné.

Krásným příkladem planovité, říj-
mí medlohy pro vyházení lesa zalo-
žení vsi je Tehovec. V příhodné
úřlabině na potoce tekoucím k Mu-
harovu a stranou hlavní cesty od Vojko-
va ke Svjeticím, vznikla naprosto na-
videlná návěsí ves - ohrouklice s do-
chovanou pásovou plukinou, vytrávějí-
cí díky kruhovému porložení usedlosti
tzv. křivou záhumenice. Poradí zřetelná
nepravidelná pole, hlavně u lesa a při
černokostelecké silnici, vymezují vrsah
typický pozdněstředověkého založení,
jež můžeme směle datovat do 13. století.

Opět na potoce, vytékajícím ze Sv-
jetic, který byl spíše než cesta regulátorem
tíměř ústě přírodnímú hromadného přido-
mysu, leží nesporně jedna z nejstarších
našich vsí - Trbív. Nepravidelná
trojúhelníková návěs a procházející

cesta ke Světiciům dodávají síce půdu
mysu trochu pár normové silnicovky, ale
tento mys, spolu s blokovou pluhovou
a proměnně plochém terénu jednoznačně
ukazuje na vznik nejpozději před koncem
12. století. Další jména na okrajích
nejstarších polí (Na Pískách, Pačery)
ukazují na pozdější rozšiřování orné
půdy na úkor lesa.

Osudy vesnice Mukarova a její
menší část Buda vyrostla výjimečně
ve konci 18. století pouze ze vojenského
hostince „Zum letzten König“ a protyší
hájovny, jak je zachytílo na kůžkovatém
domohosteleckém sílnici mapování z let
1762-1767 a schematicky Müllerova ma-
pa Čech z roku 1786. Dva vyhradené
vchodstevské polí nedovolují zde
usuzovat na nějakou zamýšlenou vesnici.
Jižně od hájovny - na potoce - byly
určitě ještě nedlouho před r. 1841 je-
den až dva menší rybníky (místo

je z části dnes odvodněno, v zahradě za přestavěnou hajovnou byl malý rybníček teprve nedávno zavezen).

Stejnou pláňinu v podobném terénu a s množstvím úzkých luk – tedy příznak vysokého stáří – mají převážně pod pramenistým potůčkem rozložené Svojetic. Dříve se však nápadně pravidelným půdorysem oválné, k severu podkovovité otevřené návsi (typ oválný návsi), do níž zřejmě jako dnes ústila hlavní cesta od Srbína úzkou mezerou mezi dvěma stáhy, dávající tak půdorysu ráz přechodu typu návsi silnicového. Podobně jako u Srbína, jsou porosty na úhor lisa vydobytá pole členěna do úzkých nepravidelných prásů a bloků a nesou zajímavé názvy, jichž si všimneme jindy (Sitrínec, k Galétině). Plánovitě vzniklá náves musí asi starší než z 13. století. Stejný polí v této poloze, jakož i trasy polních cest pů-

tuvaly zřejmě z doby starší, nejméně před koncem 12. století. Na návetu zahradě domy podél silnice ke Stukalovu pocházejí až z 19. století. Před tím byla zastavba protažena pouze podél „Staré cesty“.

Obtížné je určit stáří Čouňovic, položených v prudké stráni nad a kolem pramenistě. Půdorys na přechodu mezi hromadným a velmi nepravidelným pravešním (již v 2. pol. 18. stol. zřetelná horní a dolní náves) nemůže v této poloze porovnat. Jedná-li se v nejbližším okolí vsi (pouze k rybníku Čouňovské) o tratičovou pláňinu, pak nelze počítat se vznikem osady před 13. stoletím. S menší pravděpodobností se jedná o starší blokovou pláňinu, až duhotně – od 13. století – přestavěnou vyměřených úzkých láni na tzv. nepravé trati. Pak by vznik vesnice byl třeba hlásit možná i dříve před koncem 12. století. V každém případě lze přestavbu důvodně srovnávat se vznikem jakési osady ve 13. století existující osady, archeologicky

zjistění v poli nedaleko tržovny (na
máčetu v „Zeměpíslích“) Roku 1841 patři-
la k Douňovicím pole sevuně od silni-
ce; způsob, jakým silnice pole přetíná,
dokazují, že jsou starší.

Tato tržová pluzina z širokých
prásů respektuje však velké porceste
sevuně od silnice („V Zájezdě“), kde-
v jediném případě na základě našeho
porbavu - nelze vyloučit existenci za-
mklé osady normálního stáří. Její pole,
podobné jako pluzina osady u tržovny
by byla asi připravena k lounovickým.

To jsou jen hypotézy, jako i do-
mínka, že stará cesta do Kostelee
nad Č. l. lesy, probíhající okolo Dou-
ňovic ve směru dnešní čunokostelecké
silnice (z roku 1828) běžela asi sevuně
od m., obloukem od ~~pr~~ zmiňovaného
porceste, aby se vyhnula kopci „Poš-
tolka“ a přes další možnou existenci
jiné zamklé osady naznačující roz.

cisti „Poštolka“ na Vyžlovku.

Srovnání máčetů s mapou 1. vojenská-
ho mapování z 60 let 18. století ukazuje
přidomys Struhařova jistě bez domků
podél silnice k hornímu rybníku. Tvůr-
jej - vzhledem k dosti svazité poloze
v přílabině potůčku, pramenícího dříve
v lese nad horními rybníky - dosti
pravidelná trojúhelníková plocha, mí-
jící na východní straně hlavní dalko-
vou cestou k Ondřejovu. Pouze na této
straně se také nachází pravidelné praso-
vé záhumenice, ani jádro nejstarší plu-
žiny. Velké bloky v ostatních částech
prodíjí ziskávaných polí, zvláště nad
potokem do Mmichovic, časové učením
neumožňují; jejich tvar je dán pravidel-
ností svahu. Soustředné bloky polí na ma-
lém návrší jižně od vesnice s dosud
nezorávaným pahorkem (do dnes vi-
ditelné jakési zdiva a snad zbytky
sklepní) ukazují asi na místo poprvé k
roku 1495 zmiňované tvrzi.

V dochované podobě lze tedy Stukařov s nejistotou založit mezi plánovitě založenými nejříve z 13. nebo až ze 14. století, existence staršího osídlení – nejspíše jižně od pravsi – je pravděpodobná.

Samota Habr, i když položená nápadně u potůčku a na starém rozcestí dálkové cesty, neměla zřejmě nikdy dostatečné zemědělské zázemí; v 2. polovině 18. století ji tvořila pouze hájovna. Kada domků souběžně s pozdější silnicí vznikla zřejmě až v 1. polovině 19. století.

Na polím strukařovských nepatří. La nikdy پیدا kolem Mlýšlína, v 1. polovině 19. století už pouze vrchnostenského dvora (nejspíše v místě na konci 14. století zmiňovaného kvadu) se základním „místem k ležení“. Na polohu, emi na stáří ve 14. století zmiňované vsi by melze z tvaru zce-

prvích polí usuzovat. Jejich tvary vznikly nepochybně v novověku (16. až 18. století) k potřebám vrchnostenského hospodářství.

Zároveň třeba zdůraznit, že v okolí Svojetic se vyskytují pouze přídomysné a plužinné typy, charakteristické pro tzv. staré sídelní hrzení, popř. pro jeho okrajové oblasti. Naopak nebyli zřejmě my typy výhradně existující v územích osídlovaných až v mladší době, jakož i přídomysy čistě přírodní. Tím už je dána rámeová datování našich vsí do skupiny vzniklých někdy před koncem 12. století (učetě Lbín, Svojetice, zřejmě i Klokocná, snad i Stukařov) před pravděpodobnou přestavbou nejříve ve 13. století a osad plánovitě založených učetě až během 13. popř. ve 14. století – podle roku první písemné zmínky o nich (Těhovce, pravděpodobně Douňovice, nedošlo-li tehdy pouze k přestavbě starší plužiny současně se vznikem medalekého sídliště u hájovny.)

Knapsámí II. části bylo použito:

- 1) Projektový záměrovací č. 2 s. 2-3 roc. II. 1974
dále č. 3, psaní II.
- 2) Podle rozboru J. Zemličky, Osídlení
Zbraslavská od 19. do poč. 15.
století, Památky archeolog. 65
1974, zvl. s. 421-424 a 434-447
- 3) Použitá typologie Z. Dármíčky, Typy
venkovského osídlení v ČSR,
Práce brněnské základny ČSAV
roc. 28 1956, s. 95-132
- 4) M. Stěpanek, Služba jako pramen k dě-
jinám osídlení, Čsl. časopis historie-
ky 16 1968, s. 255
- 5) Z. Dármíčka, cit. dílo, s. 116
- 6) J. Zemlička, cit. dílo, s. 428
- 7) J. Klápště: Historická Geografie
- 8) A. Sedláček: Místopisný slovník hrad-
český, Praha, s. d. s. 840
- 9) A. Sedláček: cit. dílo s. 626-627

Seřadil PhDr. Tomáš Kalina

Zapsal 2. února 1977 Svojšova Frant.
Knemilár

NEČEKANÝ NÁVRAT ZIMY.

Po oblévě, která v minulém týdnu
přinesla téměř jarní počasí, se nečeka-
ně vrátila zima — se vším, co k ní
patří. — V noci ze soboty (29.1.1977)
na neděli (30.1.77) začal padat mokrý,
těžký sníh. Bylo ho tolik, že téměř
vyvolal katastrofu.

V neděli musely Středočeské ener-
getické závody vyhlásit mimořádný stav
poruchovosti v sítích vysokého i nízké-
ho napětí. Krajskému dispečinku bylo
hlášeno 37 poruch vysokého napětí.
Nejméně postiženy byly Jemnicko,
Tobušsko, Kolínsko a okolí Slupské
přehrady. Přes dvě stě provozních mon-

teru, techniků a dalších pracovníků díky velkému úsilí opravu zvládla během dvou dní, i když se práce vyškrtávaly většinou v těžka přístupných místech.

S pomalými obtížemi se potýkala i autobusová doprava. V předeli přijelo do středního autobusového nádraží v Praze-Florenci 564 autobusů - měly průměrné zpoždění 30 až 60 minut. Odtud 532 autobusů se zpožděním 20-30 minut. Včera, kdy ČSĽ KVV Praha přepravila přes šedesát tisíc lidí, se zpoždění pohybovalo mezi 25 až 30 minutami. Ovšem dálkové autobusy, jezdící na silnicích I. třídy, dojezdy veš.

Nejhorší situace ve Středočeském kraji vznikla v některých místech kolínského okresu, kde spadlo 20 až 25 centimetrů sněhu. Podle informací ředitelů okresní správy silnic z Chaloupky musely být v důsledku polomů uzavře-

ny silnice číslo 113/10 Kostelec nad Č. Lesy - Český Brod, číslo 333/16 Vojšlovka - Kostelec a komunikace číslo 108 mezi Konojedou a Stříbrnou Skalí, kterou spadlé a polámané stromy zadržely v úseku dvou kilometrů. Silničáři vyrukovali do boje se sněhem už v sobotu o půlnoci. Ráno pak nasadili těžkou mechanizaci - šest padlic na nákladních automobilech a sedm desát padlic nesoucích na traktorech. Celkem na silnicích pracovalo 120 zaměstnanců OŠ a třicet pracovníků z ŽŽŢ. Polomů odstranili za pomoci pracovníků lesních závodů během več. příjma.

Náhla změna počasí tedy všechny nezastavila. Uvedli jsme jen několik příkladů obětavé práce stovek lidí. Bez ohledu na hodiny, zda je den či noc, za těžkých podmínek, v mrazu a plískanici, šli, aby odstranili škody, které zapříčinila nepříznivá počasí.

Podle článku ve „Svobodě“ z 1.2.1977 napsal Sýkora Fr., kronikář.

ÚNOR

V roce 1948 vítězstvím lidu nad reakcí byly poraženy síly bránící socialistickému vývoji v naší zemi. Československo definitivně vstoupilo na cestu socialismu a lid této země vedený Komunistickou stranou Československa vyjádřil své pevné odhodlání dále upevňovat své spojenecké a bratrské vztahy se Sovětským svazem a všemi socialistickými zeměmi. Únor byl začátkem cesty naší společnosti k budování

socialismu!

Co bychom měli vědět

MUKAŘOVU.

Mukařov, malá vesnička v klinu Čumpek lesů kolem gotického hostelíku a prastarého hřbitova stulená, má jistě již starou tradici. Není třeba mnoho fantazie, aby si člověk vyhrnul hlavou osadu uprostřed lesních močálů, dílu vídního člověka s jeho primitivními potřebami. Vždyť poloha a celé močálovité okolí nasvědčují tomu, že již v šumavském Mukařově byl osadou. Svědčí tomu alespoň vykopávky minulé při stavbě okružní silnice do Dabče, prastaré pohřebiště na zahradě čp. 23 a hroměně dochované unikáty

v archivech: Zemského muzea a ministerstva vnitra.

Pověst o založení Mukarova klade jeho vznik do pohádkové říše knížecí a mechtářských princů. Byla prý jakási kněžna zajata a v místě, kde dnes Mukarov stojí, dokonale mučena až do vysvobození jakýmsi bohatýrem. Na upomínku svého štěstí v neštěstí založila prý na místě, kde trpěla, kostel ke cti a chvále Panny Marie, při cestě formanské pak klášter. Na Vostatním pomezí zvanou, při níž hovářinu a kolárnu, aby cestujícími v nehodě pomoci bylo mohlo.

Tolik pověst. Skutečnost však bude méně ideální. Jak obzvyčejně v dobách feudálních, byli Mukarova a jeho obyvatel lidé stejní. Světští zámci vůbec o zjevnosti Mukarova je listina datovaná v pondělí po svátku sv. Stanislava

z. p. 1542, kterou se povoluje jasné přechvosti, statečnicku Zdislavu Berhovi z Dubé u Ligny, prodyj obci:

Matyá a Velký Těhov, Serbin, Lwojetice, Couňowice, Mukarow, Zembovka, Klokocerna, Swietice, Monerice, Wssetar a Zdanice, již podepsaná jest nejvyšším komárním zemským desk.

Byl tedy Mukarov deskovým statkem šlechtickým a takovým zůstal až do vyvázání z poddanství a roboty. Majitelé svoje stědal. Byli to pánové z Křem, Smirčeti ze Smirče a na Kostelei. Ču. lesy a pro nešťastné národní katastrofě bílohorské připadl komitativ z Liechtensteinu.

Starší Mukarova jako obec bohatá na pozemkové statky, dosvědčují mažské konsistorní záznamy, pojednávající sporem o faru mezi faráři Zdenkem a Matějem roku 1393, pak dalšími z let

1401-1404, 1406-1407, 1420-1427, kdy spory
ukončený ustanovením faráře palna Ada-
ma.

Nestátná revolta českých stavů mo-
ti Ferdinandu I. Kravému dolehla ve
svých důsledcích těžce i na tuto obec.
Z kvetoucí bohaté vsi zůstaly porva-
lím, grunty opuštěny a celé zboží pro-
padlo zkaře, zrušeno lesům. Dalo
asi nové vchnosti mnoho práce, aby
panství po Smiřických, krdlem i statky
pro vůli svou císaři propadlých, zre-
staurovala. Svědčí o tom Libař panství
Černohosteleckého, sepsaný liechtensteinským
důchodním v letech 1622-1677,
chovaný v archivu Národního muzea v
Praze.

Tenkrát byla ves Mukářov s,
"Vostatním penízem" (Budy) téměř
vylicněna.

Přesně, kdy Mukářov vzrůhl, zatím

nevíme. Jisté však je, že mezi osadami,
které do roku 1250 patřily k říši hou-
řimské, nacházíme Mukářov, patřící
Mukarovi, šlechtici z dušiny knížecí.
Pravděpodobně on to byl, který, jak samo
jméno a jméno osady naznačuje, osadu
Mukářov založil.

Kouřim s Prahou spojená starodáv-
nou zemskou stezkou, vedoucí mezi hlu-
bokými lesy, přes močály vydlážděnou,
která z Prahy probíhala asi po dnešní
trase státní silnice od Mukářova (Budy)
a Vyšlovkou asi po dnešní polní cestě
po jižním okraji lesa "Mohlina" a za
Vyšlovkou navazovala na trasu silnice
ke Hostelci nad Černými lesy. A právě
podle této zemské stezky, ovšem stranou
od ní, chráněné hlubokými lesy proti lou-
pířným živlům, táhnoucím se po stezce,
vznikaly osady, mezi jinými stranou i
Mukářov, Libín, Svojetice a jiné přilehlé obce.

Osada Mukářov s mnoha jinými osadami,

stává se majetkem držitele Těhova, jako „zboží těhovské“, které roku 1347 přешlo do rukou Hřímana z Těhova.

Nutno se zmíniti o tom, že roku 1348 vypukl v Čechách mor, který Mukaňov a okolní obce zasáhl a znovu o 10 let později mori obyvatelstvem vřídil a „čunou smrtí“ byl poražen.

V roce 1354 se připomíná vladkyha Petrík z Klučova, mocný držitel Přisimas, Poříčan, Někvič a Mukaňova. Byl patronem mukaňovského hostela a zemřel roku 1372. Po tomto pohru byl farářem v Mukaňově farář Petrsko (Petrík). To jsou zatím první zprávy o mukaňovské farni.

Byla-li fara v Mukaňově již dříve, nebo docházel-li farář do hostela vykonávati církevní obřady a jiné farní povinnosti. Nevíme o ni, byla-li při farní zřízení škola. V této době vznikaly totiž při farních školách „farní“, na rozdíl

od škol kolegiálních, které vznikaly při kapitulách. Ovšem většina času věnována byla náboženství. Na těchto školách byli i řáci odrostlejší, kteří konali již „jisté služby při mši a jiných obřadech, říkali žaltář, zpívali při mši, při pohřbu“ a tak se vlastně připravovali k úřadu kněžskému.

Od roku 1396 držel Mukaňov Purkart Stenad z Janovic a později jeho potomci. V této době byl farářem mukaňovským Zdeněk ze Sosné a r. 1398 farář Matěj.

Obec Mukaňov byla již tehdy velmi bohatá na statky pozemské. Byly tušné i desátky odváděné farni. I fara o sobě byla bohatá.

Jisto je, že v roce 1399 byl držitelem panství „zboží těhovského“ sám král Václav IV. - Avšak počátkem roku 1402 přišel od krále Václava Těhov s vesmi - cemi: Klokocná, Těhovec, ves Těhov,

Lounovice, Mukarov, Žernovka, Srbin, Svjetice a Vojkov v držení pražských měšťanů Čotů. - Kašpar Čot, původem Němec, Sváb, přišel do Příbrami z okolí Salamounských samot u Madamského jezera, v kraji Svábštem. Čotů dobováním nesporně zbohatl, získal dokonce erb (půl bílého koně v červeném poli). stal se později měšťanem Pražským, držel značné majetky a on i jeho příbuzní zastávali významná místa.

V čirém roku 1407 dostalo se zboží „tehovské“ do držení kláštera sv. Karla na Novém Městě Pražském a sice směnou majetku v hodnotě 2500 kop grošů mezi Kašparem Čotem a klášterem sv. Karla. V držení kláštera zůstalo až do válek husitských.

Po bitvě na Bílé Hoře proznamenali císaři, že pomohli již v Čechách

vojenskou podporu, dali se po vši zemi do loupení, drancování, pálení, vraždění. A tak vyprávěn byl v Mukarově:

guent Marzina Čížka, Jánů Lánybnického, Václava Janovského, Jakuba Kosyha, Jiřího Ptáčka a chalupy Jiřího Čížka, Jánů Voha, Matěje Ptáčka. Zachována a zůstala „dvěma vejšadmi“ na „Vostatním Pěmru“ Jakuba Juchského.

Roku 1402 v Mukarově zemřel farář Adam. Po něm farářem se stal Jan, křesťan „Hus z Pou“.

Roku 1427 příjímá držitelem, zboží tehovského byl Jan Roháč z Kubi, nejblíže spolupracovník Jánů Lánybnického. 6. září 1437 padla se dobytí hradu Liom, který Jan Roháč hájil a proto byl zajat jistě s jinými a 9. září 1437 byl na Staroměstském rynku v Praze oběšen na zlatém pětice. Tak skončil

neobnožený Husita a pán Mukačova.

Ještě v tomto roce přišlo zboží „tehovské“ do rukou Jana Kamarda ze Zlívky.

Roku 1445 majitel Zetvích z Miletínka, který ho prodal roku 1454 Zdenku Kostkovi z Postupic. Po něm až do roku 1511 jeho vnuk Vilém Kostka z Postupic.

Od něho majetek koupil M. Slavata z Chlumu a ten připojil k panství černohosteleckému. Poněvadž byl vy-
zváni českobratrského dostal se do Jednoty právní a rytíři proti Ferdinandovi I. Byl proto s mnoha jinými českými právy a vladyky na Hradě pražském odsouzen, jeho jméno i s Mukačovem roku 1547 konfiskováno a připadlo králi Ferdinandovi. Ovšem dva roky na to panství černohostelecké prodala králo-

vska kamara za 30.000 kop groše tol-
ských rytíři Jaroslavu Smiřickému ze Smi-
řic. Svazské groše byly nahrazeny gro-
šem „tolským“ neboli „tolarem“.

V roce 1597 zemřel Jaroslav Smiřický a podle závěti stal se majitelem jeho bratr Jindřich Sigmund Smiřický. Když tento zemřel - 25. května 1608 - vrátil se ze Svaté země syn zemřelého Jaroslav Smiřický (student), který zdědil panství černohostelecké a o ostatní synové: Jindřich, Jiří, Albrecht, Jan, a dcery: Alžběta Kateřina a Markéta Salomona. Čeche, zhracovaní Ferdinandem I. na svých právech stáli proti němu v otevřeném boji.

Roku 1520 promíhal k nám z okolních zemí: Německa, Rakouska, Saska, Polska i Maďarska protestantismus, který zapustil zde hluboké kořeny. Církev katolická spěla k hlubokému pádům.

Šišení protestantismu chtěl Ferdinand zabránit a zároveň povznést církev katolickou na bývalou slávu. Většina obyvatelstva byla protestantská - kašubská - jen desatina české šlechty zůstala věrna církvi katolické. Na některých místech bohoslužby protestantské byly zakazovány, protestanti odstraňováni z úřadů.

Katolická strana zabírá nejvlivnější rádece Ferdinandovi:

Kristofa Popela z Dobkovic
Jaroslava Boritu z Martinic
Viléma Slavatu

Sternštjmy a jiné.

Po smrti Ferdinanda I. odmítli protestanti syna Ferdinanda II. a zvolili Rudolfa V. Falckého.

Roku 1620 - 8. listopadu - při rozhodné bitvě před branami pražskými na "Bílé Hoře" byli poraženi, Češi na 2 století vydáni despo-

tismu náboženskému i politickému. Církvi se ujímá hostelů a bývalého arcibiskupského majetku. Katoličtí kněží nestáli vše obsaditi a proto sám Liechtenstein navrhl, aby správa far byla svěřena kněžím protestantským, když odpuštěnou svých bludů.

Roku 1624 fara mukarovská byla obsazena protestantským knězem.

Do zemi byli vysíláni misionáři, hlavně jezuité, aby obraceli lid na víru, nastoupili na místo farářů, prali podle učel knihy a kázali, vedou procese.

Ferdinand II. byl přítomen dvěma mším denně, rád obědval s mnichy jezuitů.

Roku 1611 utkali "pasovští" až do Prahy, kde bezmexně loupili, zničen byl přemyslovův zřízený dům Jana Smiřického, který se žalu v tomto roce

zeměl. Za nezletilé děti převzal správu majetku Albrecht Václav Smiřický. Ten však za dva roky zeměl ve věku 23 let a dědicem se stal Albrecht Jan Smiřický. Tento byl posledním ze starého českého rodu Smiřických.

Když starou protestantskou byli zhracováni na náboženských svobodách a pro vůči křesťanům ještě trůny, vzblouňli se a svrhli z oken hradu Pražského náměstí kválovské

Martinice a Slavata s jejich tajemníkem Fabriciusem. Tohoto svržení zúčastnil se i Albrecht Jan Smiřický, stříjec „odboje“.

Při obléhání Rudějovic patřil českým anemoonil Albrecht Jan Smiřický zimmici, byl převezen do Prahy, kde v mladém věku dne 18. 11. 1618 skončil.

Rozsáhlé statky staty se vta-

myš lupem přibuzního Smiřických Albrechta z Waldšteina. Kostelní panství převzala Markéta Salomena. Měla m' a starší sestrou vznihl spor. Markéta její sestru Alžbětu dala uvěznit na hradě Kumburku. Alžbětu však vysvobodil z vězení Otto z Wartenburka. Markéta Salomena po bitvě na Bílé Hoře panství opustila a ujela z Víck.

Plán pro restauraci církve katolické bylo znemožnit další odpor odnětím vůdci, t. j. likvidací české protestantské šlechty a sviti knízu, obrátiti na vůči křesťanům, učitelů i prostý lid.

Kardinál Pitrichstein prosil Ferdinanda, aby se nelekhal ani poprav.

A tak 6. února 1621 bylo zatečeno 50 povstalců a 21. června 1621 byli na Staroměstském náměstí popraveni. Byl to zejména Joachim Ondřej Šlik,

Václav Budovec z Budova
Křtěn Horant z Polze
a ostatní.

Nebyl ani ušetřen 86. letý stařeš
Kaspar Kaplů z Lulevic.

Čtyři hodiny stíval pražský kat
věrné české hlavy. Hlavy vystaveny
byly v řetězových krabicích na Staro-
městské věži pro vystrašení Pražanům
až do dne, kdy vojsko saské opano-
valo Prahu a dopřálo obětem počest-
ného pohřbu v chrámu Týnském.

Mukařov měl tedy v dávných
dobách pestrou minulost. Vystředalo
se tu mnoho majitelů.

Mukařov v dnešní době stává
se střediskovou obcí, neboť od 1. dubna
1976 připadly k němu okolní obce
Lernovka, Lbín, Tichovec a Vojkovice.
Leží tedy v pohraniční oblasti. Počet
obyvatel se zvýšil celkem na 523

osob, počet domů vzrostl na 182, počet
chat na 178. Je tu měšťanská škola, ma-
teřská školka, v poslední době staví se
mateřská školka nová pro 60 dětí. Kvo-
mě toho je tu vyvařovna pro děti, so-
kolovna, vyvařovna pro důchodce a pra-
cující, fara, kostel se hřbitovem, pošta,
zubní ambulatorium, dětská léčárna,
obecní knihovna, chovárna s chovanými
němi, postaven velký rybník a pod.

Mukařov se stal vyhledávanou obcí,
zvláště z důvodů pohraničních. Je tu
jinak velmi krásně, zvláště pak v
letních měsících.

Zpracoval a zapsal 13. února 1977

Sojka František
kvomikář

ŠKOLA V MUKAŘOVĚ

její počátek a zřízení
měšťanské školy.

S přesností a jistotou nelze říci
přesné datum vzniku mukařovské
školy, ale zdá se, že již ve XIV století
v Mukařově škola byla. Za Karla IV.
bylo totiž téměř při všech farních
kostelích v pražské diecézi zavedeno
vzdělávání mládeže. Protože v teh-
dejší době spolehlivě farní hostel již
existoval, můžeme s velkou pravdě-
podobností mít na to, že tu byla i

škola. Od dob husitských až do bitvy
bělohorské byla zdejší fara osazena
husitskými kněžími a škola byla také
utrakvistická.

Tricetiletá válka zde zpusťovala
českou zemi a i zdejší naše osady. Podle
zpráv z roku 1674, tedy 26 let po válce,
bylo ve zdejší farní osadě bez Pabie
a Pabíček pouze 69 duší. Podle hostel-
ních a farních inventářů bylo roku 1679
v samém Mukařově všech 9 gruntů pu-
stých, v Lounovci se nachálo všech 5
gruntů osazovat teprve od r. 1679, v
Lounovicích bylo z pěti gruntů pustých
2, ve Svjeticích z devíti dva pusté,
a z třetího Šimon Maršálek sbíhl,
v Spbíně ze sedmi 1 pustý, v Tichovci
ze třinácti 10 pustých a v Janovicích
všech 9 pustých. Za takového stavu
nebylo ovšem možné starat se o školu
a vychovávat chotora.

Podle urbáře lounohosteleckého panstva

„Zlaté knihy“, bylo do roku 1755
zřízeno a obnoveno na panství 16 škol,
mezi nimi i mukarovská roku 1755.
Je to tedy první spolehlivá zpráva
o zdejší škole.

Tato prvotní škola měla čp. 4.
a povstala z rozvalin po třicetileté
válce. Byla vícekrát opravována.
Jedna zpráva o tom říká, že roku 1802
musela být osadníkům poslána celex-
ce, aby stavěcí kmetu na školu vorili.
Zakrý to byl asi „palác“, je patrné z
inventurního popisu této budovy z roku
1841:

„Škola je bídně zděné stavění,
v bídním stavu, doškrý bztlá,
má jedinou světnici, dřevěný
strop, shnilou podlahu a tři
bídna okna. Učitel má jedinou
světničku.“

Když byla v roce 1839 postave-
na nová škola, starou školu koupila

v roce 1844 v dražbě za 449 zlatých volova
po zdejšímu učiteli Anna Tučková. V roce
1898 musela být opuštěna, neboť téhož ro-
ku při větru spadla střecha, při čemž se
také větší část zdiva sesula. Od těch dob
stála delší dobu v rozvalinách.

Tak bídní osud měla tato „první“ ško-
la. Dobře však posloužila a hodně dobrých
lidí vychovála.

Se stavbou nové školy se započalo
v roce 1839. Byla postavena jako jedno-
patrový dům se dvěma třídami, byl v ní
i byt pro učitelského učitele o třech místno-
stech, komora a chlév a dále jeden pokojík
pro svobodního učitele. V roce 1879 byl
byť pro učitele i chlév zrušen a zřízena
z nich třetí třída. V roce 1890 se za-
čalo s přístavbou dalších dvou učeben,
bytu pro mladého učitele o dvou pokojích
v přízemí, kabinetu a šatovny v I. poselo-
dí. Než se začalo vyučovat v přístavbě,
byla majata od roku 1887 jedna místnost

v hostinci, kde se vyučovalo až do 1. září 1891.

V desetiletí od roku 1884 do 1894 se vyučovalo v této škole průměrně 358 žáků a patřila počtem žáků k největším školám v širokém okolí. Kolem roku 1900 poklesl počet dětí na 297 a v jedné třídě se tehdy učilo přes 70 dětí. Byla již tehdy pětitřídní a přiděleny k ní obce v podstatě tyto, jako dnes, t. j.

Mukařov, Buda, Zernovka,
Svojetic, Tichovec, Lbín,
Dounovice.

Tato škola dnes slouží jinému účelu, jelikož se pomýšlelo postavit novou moderní školu, kde by byla i měšťanka, a odpovídala by dnešním požadavkům.

Leč patro této staré školy bylo

zaměřeno ve zdravotní středisko, kde ordinoval jeden den v týdnu MUDr. Konstantin Višnický ze Níšan a zubní technik Rosenbuh po dva dny v týdnu.

Dnes v této budově je v přízemí: poštovní úřad, knihovna a byt poštmistře, v poschodí: zubní ambulatorium, kamě denní dojíždě MUDr. Mašková, dále je tu ordinace dětské lékařky MUDr. Taviátilové, pak kancelář MUV a kancelář předsedkyně MUV s. Uhlíkové a končí se zasedací síní MUV pro konání schůzí různých komisí.

Se zřízením měšťanské školy v Mukařově souhlasily všechny příslušné obce a zavázaly se přisti náklady se zřízením a vydržováním této školy, sponžené podle své daňové základny.

Vydržovací náklad na měšťanskou školu byl zahrnut do rozpočtu místní školní rady v Mukařově. Její rozpočet

se zvýšil tím asi o 10.000. Kč a tak
tím příkladem na obec Libín připadalo
podle domovního základu asi 900. Kč,
což pro obec znamená žádnou zvlášť
ní zatížení, protože zřízením měš-
tánské školy odpadne placení škol-
ního i poplatky újezdům měšťan-
ských škol v Hostelci nad Černými
lesy, v Říčanech i v Mníchovích.

Největší nová a moderní školní
budova, nesoucí nyní jméno: "Základ-
ní devítiletá škola" byla postave-
na nákladem ca 1.526.000.- Kč a
otevřela se 4. září 1960.

V suterénu jsou: šatny a kotlárna
V přízemí: ředitelna, klubovna,
obovna, 3 učebny,
2 kabinetů a přísl.
V I. poschodí: 5 učeben, dílna,
speciální učebna
o ploše 78 m²

V II. poschodí: 5 učeben, 2 kabinetů
a příslušenství

Podlahy v učebnách jsou z gumové
náhrady PVC, na chodbách čtverý
cementový potěr, příslušenství má teras.

V této dvoupatrové moderní škole
je postavena "vyvačovna", kde se mohou
stravovat děti i učitelé. Vedle je bu-
dova Sokolovny a velké sportovní hřiště.

Tím je dána možnost návštěvnosti
této školy všem dětem pro povznese-
mí vzdělanosti celého našeho kraje.

Zpracoval a zapsal 15. února 1974

Soukara František
kromička.

KNIHOVNA MUKAŘOV

Stav knihovního fondu k 31.12.1976:

Naučná literatura pro dospělé:

zakladat. marxismu-leninismu	79	
ostatní společensko-politická	274	
přírodovědecká	88	
zemědělská	36	
technická	68	
jiná naučná	198	743

Krásná _____ 1676

<u>literatura pro děti:</u>	naučná	85
	krásná	450
	<u>celkem</u>	<u>2954</u>

Počet čtenářů: 151 z toho do 14. let 43
od 15. do 19. let 8

Knihovna je otevřena týdně 1 den /pondělí- 2 hod./

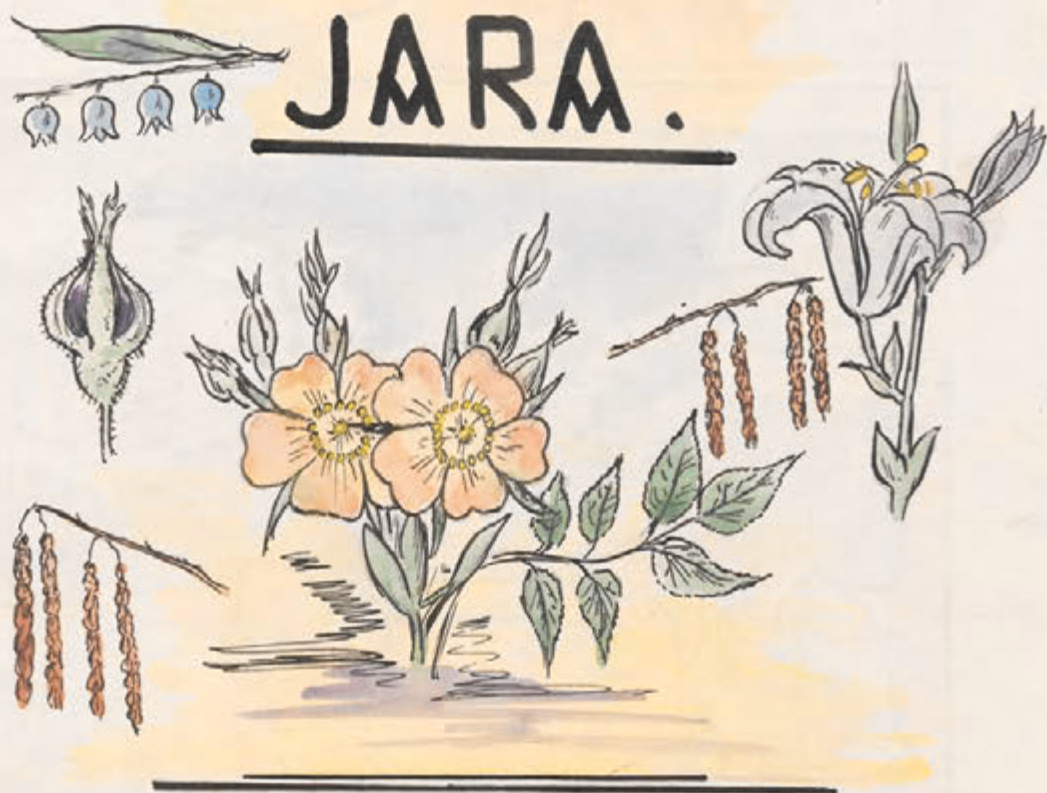
Knihovník: Josef Krčál, učitel matematiky.

*Březen
měsíc knihy*

18. II 1977.

KOUZLENÍ

V jarnu se syrová zem tiše
provalluje pod bílou duchovou, byt
místy prošlapanou a potíkanou,
a příroda ještě dospívá poslední
věškerý zimního spánku před přiví-

tem předjara - člověk však už vyhledá
ve volných chvílích a domova s pevnou
stěhou do široké krajiny, aby mohl
vidět a vydat případné svědectví, aby
mu nešel ani kousíček z toho až za-
zračného probouzení

Zda se, že zatím jin práhy a
havrmi oživují zmlklou krajinu, a
má se i syhorky, střízličkové, kosové,
polní mrabe a ostatní polující do-
potina odstěhovala do blízkosti lid-
ských domovů. Stromy dří tichou stráž
krajiny; pupeny mají hlavičky zatím
zavřené, ještě nechtějí vydat do ma-
zivého větru ani kousek ze své zbrojnice.

A přece cosi pozoruhodného se ode-
hrává v podrostech doubrav i bučin,
na pahorkatinách, výslunných stránkách
či při plotech našich zahrad - nastá-
vá totiž první kouzlení lísek

Jaro se teprve rozhoduje zahýpat

na dvě roky, a ty větrnášné
keře, zúdkakdy stromky štíhlých
kminů, dříve než se stačily obalit
zeleným listnatým šatem, vyhlédly
na svět něžnými jehnědami, jež se
mymí v prouzech větru tlínkají na
větších jako miniaturní zvonečky a
nadělují kolem sebe žlutavé obláčky
pylu. Jako roztroušená armáda
se hrú na větvíchách kulatí pupeny
s pestíkavými květy v podobě cív-
kych mitek - a tam musí zmíčka
pylu dopadnout, aby skrytá vajíčka
byla oplodněna a vyrostla v chutné
ovísky k potěšení lidí, ptáků i zvíř.

Čiřka je půvabná naše krajina
již od pradávna - už asi před osmi
tisíci lety, v době polodavé, vytrvá.
Řeka u nás čítá souvislé lesní porosty,
což dnes dokazuje množství pylůvek
zinek ve spodních vrstvách rašeliníšť.
Ze střední Evropy se pak udatně
rozrostla až do svých Afriky a zá.

padní Asie, na východě promíkla na
Ural. Houževnatě odolává mrazům a ať
je světlomilná, snese dobře i zastínění,
svou existenci ubrání i na chudých sta-
novištích. Její průměrný věk je shodný
s lidským - dožívá se okolo 70 let.

Objevuje se i v pověstech z našich dějin
- Kosmas ve své kronice píše, že Přemysl,
když k němu dovarili poslové směřem
Dibuse s nabídkou smátka a vlády, za-
razil liškovou otku (což je nástroj k
oškrabávání zvlhlé země z radlice), jež
se rády rozelinala několika ratolestmi.
Nei po čase zmožutněl a bohatě plodil
- a později vládný panovník Karel IV.
osvobodil občany Stadiu od všech daní
a uložil jim jako jedinou povinnost
odvádět každoročně z této lišky na
Pražský hrad mísku ovíšků.

Ještě v roce 1770 bylo Přemyslovo
pole rozděleno (jak poznamenává his-
torik Jechovský), ošeu ohraženo tyčovým

plotem, a část úrody zasílal dárce
gruntu brálovskému piskálu do Prahy.
30. března 1845 náhlá bouře stihla
oplození a zpoza vyvrátila keř, který
povodí ušehl.

Už v dávných dobách lidé věřili,
že každý lískový keř je posvátný a
proto bylo přísně zakázáno jej kácet
nebo vysekávat. Ve starých legendách
je líška zasvěcena měsíčnímu bohu
Perunovi a její oúšky proto mají doká-
zá uhasit každou požár, odvrátit niči-
vou bouři a dokonce zastavit stihu v
letu; mají purj také čarovnou moc
učinit člověka nezranitelným.

V antickém Římě byla líška sym-
bolem plodnosti a smokenci tam
byvali vždy obdarováni jejími plod-
ky. Pomocí lískového prutu, jenž je i
symbolem blisku, hledávali skryté
poklady již staří Etruskové, a naši
předkové věřili, že kdo učíne na

novou medíli před východem slunce tři
pruty z lísky, může jedním z nich prah
hledat zlato, druhým stříbro a třetím pra-
meny vody - ostatně proutkari obvykle po-
užívají virguli z lískového prutu. A to
je druhé kouzlem lísek

V lidovém léčitelství sloužily lískové
listy při léčbě křečí tlaviceho traktu, ma-
dymami a močových chorobách - dnes se
používají k přípravě kosmetických výrobků.
Olej z oúšek se upotřebí ve voňavkářství a
z lískového dřeva je vyráběno jemné uhlí
na kreslení a pro potřeby chemie. A to je
třetí kouzlem lísek

Zapsal 22. srpna 1977

Sofiea Švand
Kramář.

2 mars 1977

Vi hade stort utbyte av besöket
i denna fina skola.

We are very happy to have seen
this excellent school. We thank you
very much.

Brigitta Tunelli Per Janse
Sweden

Překlad z angličtiny provedla s. učitel Krčálová.

2. března 1977.

Jsmo velice šťastni, že jsme mohli
vidět tuto vynikající školu. Velice
Vám děkujeme.

Brigitta Tunelli Per Janse
Švédsko.

Podle informace s. učitelky Krčálové
zapsal 3. března 1977

Sýkora Frant.
kronikář.

Vzácná návštěva

„Švédského rozhlasu“
ze Štokholmu

v Základní devítileté škole v Mukařově.

Dne 2. března 1977 navštívili zdejší devítiletou školu v
Mukařově redaktorka a redaktor ze Švédského roz-
hlasu ve Štokholmu - vysílání pro (děti) školy. Byla to
Brigitta Tunelli a Per Janse.

Zajímali se o zdejší devítiletou školu z toho dů-
vodu, že chtěli sledovat 2 děti ve věku 8 - 11 let
a sice

- a) ve škole
- b) při zájmové činnosti
- c) v rodině.

Sledovanými dětmi byly:

Boženka Budská ze 3. ročníku ZDS,
Láďa Budský ze 4. ročníku ZDS

Jmenované redaktory Švédského rozhlasu do-
provázela redaktorka Čes. rozhlasu Libuše Gabrie-
lová, dále tlumočnicka a technik.

V keramickém kroužku sledována Boženka Budská
ze 3. ročníku (třídní s. učitelka Krčálová)

V divadelním kroužku, který vede s. Josef Pšenička, byli
sledováni Boženka i Láďa Budský.

V sokol. na cvičišti mladších žáků - ved. Jana Uhlíková,
byli rovněž sledováni oba žáci.

V rodině s. Františka Budského návštěva v 18 hod. ukončena.

Odvoz popela

Rada spol. MNV Mukařov uzavřela dne
1. března 1977 s KS Mnichovice

*Hospodářskou smlouvu na
odvoz popela.*

Rozvrh odvozu popela: 1x týdně v letním i zimním období:

Úterý v ranních hodinách

obce Srbín, Tehovec a Vojkov

Středa v dopoledních hodinách

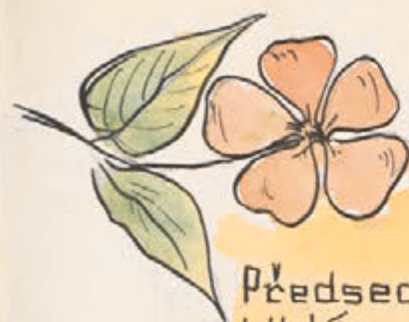
obec Zernovka

Čtvrtek v dopoledních hodinách

obec Mukařov.

Rada spol. MNV a komise obchodu, míst. a byt hospod.
upozorňuje občany:

- popelnice budou majetkem KS Mnichovice
- roční nájem vč. odvozu bude činit 88.- Kčs ročně - ve dvou splátkách - složenkou budou zasílány přímo KS Mnich.
- do popelnice lze dávat: popel, sklo, plechovky, odpad z umělých hmot a různý drobný kuchyňský odpad
- vzhledem k tomu, že odvážené odpadky jdou rovnou do dříve nesmí se v žádném případě dávat do popelnice: tráva, křoví, hadry, kameny a železo.

Vzácné životní jubileum.

Předsedkyně spol. MNV Mukařov s. Marie
Uhlíková zaslala „*blahopřání*“

paní Miladě Musilové,
solistce opery Národ. divadla
v Praze

u příležitosti jejího životního jubilea.

Paní Milada Musilová děkuje za tuto milou
pozornost a píše:

„Vážaná soudružko předsedkyně,
velice mně potěšila Vaše gratulace k mým
narozeninám, za kterou Vám upřímně děkuji.“

Mukařov se stal opravdu místem, kde na-
cházím další síly k mé koncertní a pedago-
gické práci, která není lehká. Je to vlastně
můj druhý domov. Naše chaloupka, krásné
lesy, procházky, to vše působí příznivě na
mou uměleckou činnost.

Doufám, že v létě budu mít příležitost
Vás osobně poznat.

Zdravím Vás a všechny Vaše spolupracovníky
a ještě jednou děk za Vaši gratulaci.

Milada Musilová.

Uhlíková

Praha, 3.3.1977

Slavnostní veřejná schůze spol.
místního národ.výboru
v Mukáčově,

kteřá se konala v pátek dne 25. března 1977 v ZDS v koutku bojových tradic ve II. poschodí.

Na této schůzi vystoupila naše zasloužilá umělkyně, solistka opery Národního divadla v Praze

s. Musilová Milada,

kteřá svým přednesem operní arie od Čajkovské, ho a Bedřicha Smetany a několika národních písní sklídila velký úspěch.

Národní umělkyni doprovázela na klavír profesorka státní konservatoře

s. Soňa Šrámková.

Dále kulturní vložku obohatil svým recitačním přednesem pražský herec - recitátor

s. Jaroslav Mazač.

Zapsal 25. III. 1977

*Šrámková Soňa
kronikařka*

Kupomínka na pěnínkovou 'hu'
Slavnostní veřejná schůze smečů na R. 10. 1977
Mukáčov 25. III. 1977.

Šrámková

Milada Musilová

Soňa Šrámková,

klavírní doprovod.

Jaroslav Mazač

MUKAŘOV

Vyjmuto ze spisku, který vlastnila

pí **MUDr. Jarmila Labská,**

sekundární odborná lékařka, specialista na
vnitřní choroby na II. interní klinice profesora Dra
Heclse v Praze.

Narodila se dne 19.12.1932 v Mukařově. Kromě
své lékařské profese velmi živě se zajímala
o vykopávky a vůbec o celou historii zdejšího
kraje. Byla velmi oblíbena, ale nedačkala se vy-
sokého věku. Zemřela dne 2. prosince 1972
ve věku necelých 40 let a odpočívá v rodin-
ním hrobě na zdejším hřbitově.

Ze spisku uvádím:

Mukařov dostal jméno od sa-
kladatele Mukařa, známého z kni-
žecí dužiny ve 18. století.

Buda je z Bud či Bauda,
což znamenalo pec.

Starobylost obce naznačují
četné mohyly. V lese na „Hrádku“
jsou tři mohyly mezi dvoji
tvrzku, z nich jedna je s valem,
druhá se zdivem. Stěpy tam na-
lezené měly vodovodní ornament
a silný okraj bez uch a pochá-
zely z doby pohanské. V lese
na „Hrádku“ je 6 mohyl,
z nichž nalezeny hradištní
stěpy.

Mezi Mukařovem a Babice-
mi v lese na „Hrádku“ jsou
dva zaroštěné vzvaliny sa-

miklé hanečské osady Janoviček, kde se nacházel hachličkový se lvíčky a rytíř. Roku 1903 při stavbě silnice do Babiček byly maleny české graše Václava IV. (1378-1419). Při stavbě nového hostela roku 1891-1893 se přišlo na 11 hostlivců obrácených k východu, pocházejících z první městské doby.

V lesní trati "Dlouhá louka" je studánka do níž dle pověsti mukařovští za 30 leté války schovali zvon.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie pocházel původně ze 14. století. Poslední katolický kněz tu byl roku 1620, kdy po zrušení farý byl Mukařov přifařen ke Kostelci nad Čern. lesy. Poslední luteránský farář David Galli či Havlu ze Žlutice vydal dva české spisy. Schátralý kostel byl roku 1890 stržen a nákladem 42.000 zlatých vystaven z místní župy kostel nový v gotickém slohu.

Gotické oltáře, kazatelnu a zprovdnici vyřezal Petr Pušek ze Lychova. Oltářní obrazy Krista, sv. Josefa a Panny Marie maloval Josef Heřman. Křížová cesta je dílo Jana Mathausera. Křtitelnice je od ebaně Josefa Mitterbachera z roku 1789. Jeden zvon je z roku 1573 od proslulého pražského zvonaře Brykeiho z Cimperku, druhý z roku 1718 je od malostanského zvonaře Václava Lisáka.

V roce 1878-1879 tu obýval v domě setník Tučka P. Miroslav Dyrš.

Původní domek setníka Tučka byl roku 1915 zbourán a na novém domě je od 22.7.1923 pamětní Dyršova deska. Za ob. Dyršem přijížděl na návštěvu šéf opery Národního divadla K. Kovařovic, který tu složil čtvero zpěv: "Ať žije tichý Mukařov a v něm dobří lidé."

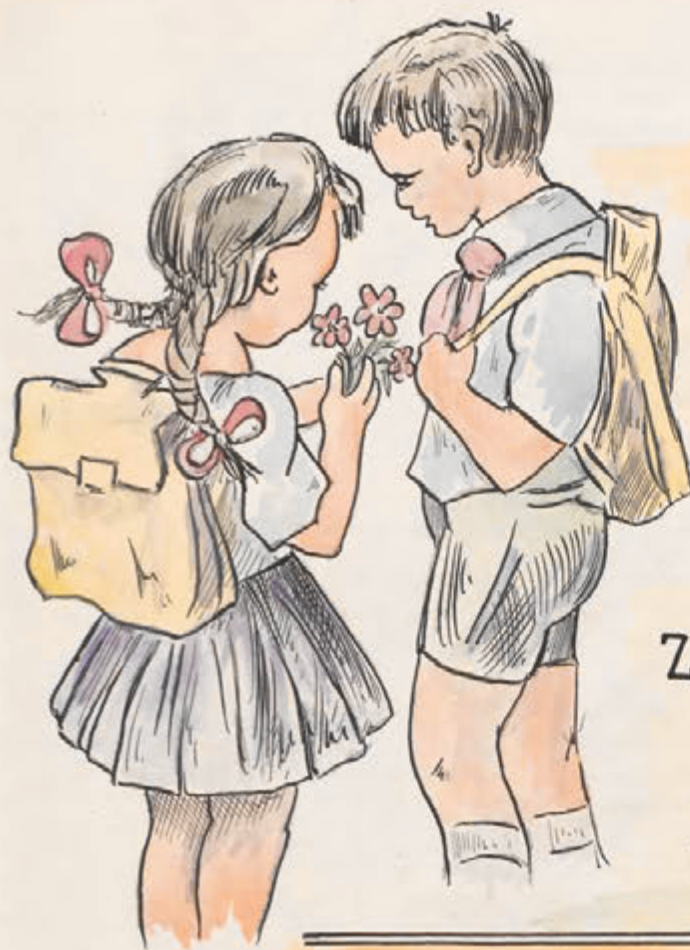
V Mukařově, zvláště na Douděch stojí stará zřízdní hospoda z minulého století a na štítě po opravě farářsky

bylo odkryto vyobrazení s užijími
erby. Někdo se tu na dávnyh době
„Na posledním pentai“

Asi před 150-160 lety zde v noci
byl přepaden hostinský a jeho dvě
sестry napadny lupiči a tito všech-
my tři osoby svázali a odevzali jim
peníze, pak prorož z konmi, který
pak zanechali opustit v Holmích
Měcholupch. Zajímavé při tom bylo
že přes silnici naproti hostinci stála
stará kmířecí myslivna a v kritické
noci v této myslivně měli schůzku a
přítomní myslivci, v počtu asi 15 osob
a ti přivedli vše o tom, že naproti
v hostinci se právě odehrává loupež.

Stará myslivna, kde byl posled-
ním správcem p. Tomáš Štyhova
a později ved. Šubrtů, je t.č. přestá-
vena na rodinný dům. O této příha-
dě a myslivně zbyla jen legenda!

Zapsal 30.3.1977 Štyhova František
trouhák.

UKÁZKY „slohových prací“

dětí
Základní devítileté školy
v MUKAŘOVĚ.

Uvádím pouze několik „slohových prací“ dětí ZDS
v Mukařově, které složili k 9. květnu 1975
na téma:

„Co se v naší obci změnilo
za 30 let.“

1. práce:

Zpracovala: Jana Uhlíková,
9. třída.

Bydlím v malé vesnici, která se jmenuje Mukarov. Hned po osvobození v roce 1945 zde byla zahájena výstavba. V roce 1946 byla zahájena stavba sokolovny, která byla během tří let dokončena. Pak se národní výbor staral o vyasfaltování ulic a silnic a byla rovněž postavena požární zbrojnice.

Mezi nejdůležitější stavby v naší obci patří výstavba nové moderní školy, která byla otevřena v roce 1960. Většinu roků pradávně byla vedle školy zřízena školní jídelna, kde se vaří občerstvení pro žáky školy, která byla ~~otevřena v roce 1960~~ a pro děti z mateřské školy.

Z velké louky před sokolovnou bylo upraveno pro chlapce a muže fotbalové hřiště. V minulém roce bylo ještě zhotoveno za sokolovnou hřiště pro volejbal.

Sokolovna byla velmi dobře vybavena náradím a jinými pomůckami. V roce 1974 byla v malém sále vytlačena dřevěná podlaha a nahrazena parketami. V malém sále se většinou konají sokolské schůze, ve velkém sále oslavy a zábavy. Letos slouží k práci spartakiády.

Ze staré školy vzničil národní výbor, dále tam byla zřízena knihovna, pošta a zdravotní středisko. V požární domě si fotbalisté zřídili klubovnu, kde se převlékají a kde také shromažďují věci.

V obci bylo postupně zřízeno veřejné osvětlení. Za MUV se buduje nové koupaliště. Jinak jsou tu ještě dva rybníky, které slouží k lovu ryb. Vedle hostela je hřbitov, který byl rozšířen novými hroby. MUV v minulém roce zakoupil plotu na oplotení areálu školy a hřiště. Statní plotu si vzali na starost žáci ZŠ.

Na hlavní silnici vedle hostince

je hadením a Masma. Těž zde bylo vybudováno údrábní středisko, které spravuje MÚV. V letošním roce byla otevřena jídelna pro důchodce, kde se provádí občerstvení. Pro místní občany stojí při hlavní silnici auto-busová čekárna.

Hodně se za 30 let rozrostla chatářská oblast. Postavilo se i hodně rodinných domků. V budoucnu by se tu měla prostarit velká samoobsluha, mateřská školka a bude upraveno okolí MÚV.

V naší obci se mi velmi líbí a doufám, že i ostatním občanům, uvidět všichni občané se snaží pomáhat obci a pověřeným, záci, přispíváme ke zvelebení obce.

2. práce:

Zpracovali: L. Pokorná, 6. třída
J. Šajránek, 7. -II-

Bydlím ve vesnici Žernovka. Obec je obklopena lesy a četnými chatami. Je zde rekreační oblast. Obec je to malá, má pouze 100 obyvatel.

V roce 1948-1950 vydláždily všechny ulice a prodloužila byla hlavní silnice vyasfaltována. Roku 1965 byla vystavěna autobusová čekárna. V roce 1970 bylo vybudováno osvětlení podél vozovky a vyměněny dráty na sloupech. Za dva roky byla u nás opravena požární zbrojnice. V 78. dubnu si téhož roku vybudovalo velkovýběnné prasat.

Mezi důležitými akcemi patří postupné zřizování vodovodu. Při jeho stavbě naši občané odpracovali mnoho brigádnických hodin a jejich zásluhou byla před rokem jedna část dokončena. Letos

se začne stavět druhá trasa a do roku 1980 by měl být vodovod zcela dokončen.

Yelikhož je naše obec malá, byl zde roku 1964 zrušen národní výbor a sloučili jsme se s Mukarovem.

V příštích letech se plánuje zřízení dětského hřiště a družstevníci chtějí zhotovit jámu, do které by se odhazovaly odpady, které zatím mají vzhled našeho okolí.

Mé rodiště se mi líbí a myslím si, že se mi bude líbit vždycky.

3. práce:

Zpracoval:

J. Červenka,
9. třída.

Obec, ve které bydlím, se jmenuje Lebín, leží nedaleko Kličova. V naší obci žije asi přes 200 obyvatel.

Roku 1950 bylo u nás založeno Jed. nátné zemědělské družstvo. Od té doby se mnoho v našem JZD změnilo. Byly postaveny moderní zemědělské objekty, např. kurny. V družstvu pracují moderní stroje a tím zemědělcům odpadla těžká práce.

Prigadnich byla upravena budova MŠ. Vedle je zahrádka, ve které stojí památný kámen se jmény padlých hrdinů. Dále byl vybudován rozhlas, pomocí kterého jsou občané včas informováni o událostech v obci. Dále bylo u nás zřízeno veřejné osvětlení. Na návsi byla vybudována malá požární

maďarské s ochranným zábradlím. Vedle
požární maďarské stojí pěkná požární
zbrojnice. Hlavně poněkud stálo vyasfal.
tování všech ulic ve vsi.

Ze uplynulých 30 let bylo posta-
veno mnoho rodinných domků a zlep-
šila se kultura bydlení. Také tu vy-
rostlo mnoho rekreačních chat, kde
naši pracovníci z měst načerpávají po-
tydenní prázny nové síly.

V naší obci jsou postaveny nové
bytové jednotky pro zaměstnance ŽS.
Telefon byl zapojen na automatickou
ústřednu.

V nejbližší době se má stavět pro-
dejna, která vzhledem k růstu naší
obce je už potřebná.

Pod vedením KSČ za uplynulých
30 let se mnohé změnilo a každým rokem
se mnohé věci mají k lepšímu.

To se mně a našim občanům líbí.

4. práce:

Literární soutěž: „Děti, mír a umění.“

USILUJEME O MÍR!

Zpracovala: Vladimíra Kodýtková,
Mukačov čp. 75.
žákyně 9. třídy ZŠ Mukačov
— 20.11.1975.—

Řekneme-li Mírová konference
v Helsinkách 1975, každému se jistě
vybaví naději na udržení míru v Evropě.

V tomto roce jsme slavili 30. výpro-
čů vítězství nad fašismem, ale tohoto
přiblížení se před 30 lety zbavila zásluhou
Sovětského svazu jen střední Evropa.
Už nyní stále existuje ve Španělsku,
před několika roky vznikl v Chile
a projevuje se i v jiných státech.

Každý jistě chce, aby již nikdy
nebyla válka. Proto musíme proti
fašismu a kapitalismu, který kdykoliv
je schopen fašismus maslovit, neustále
bojovat.

Toto století postihly již dvě světové války. Zatímco v první světové válce bojovalo 33 států, ve druhé již bylo postíženo 61 států. Druhá světová válka byla vůbec nejkrvavější v dějinách lidstva. O život v ní přišlo téměř 32 milionů lidí všech světadílů a další miliony byly zmrzačeny a zraněny. Jak by asi vypadala a dopadla třetí světová válka? Jistě děsivě. Proto se musíme snažit, aby k ní nedošlo.

Fasisté za 2. světové války proti těm, kteří odmítali pro Německo pracovat nebo jinak vystupovali proti jeho dobývacím, úmyslům, používali nejtvrdšího násilí. Tisíce vlastinců byli po krutém týrání odsuzováni k mnoha letům do vězení, káznice, koncentračním táborům. Po těchto táborech byly zavlčeny miliony příslušníků podmaněných národů, především Rusů, Poláků, Jugoslávů i náš Čechů a ze

všech států pak Židé. K nejstrašnějším koncentračním táborům patřily: Osvětim, Dachau, Buchenwald, Mathausen a další.

Obřízná čísla z druhé světové války a události z oné doby nás mladé zavarují, abychom se vši silou bojovali za to, co nám tehdy lidé svými životy vybojovali - svobodu a mír!

Abych se nikdy neoprákoval ostnatý drát hrůzeí smrti, abych se nikdy neoprákovala Duka, Sokolov a další bitvy, které se nám z vyprávění a z článků, které jsme četli, tak hluboko vtiskly do paměti. Prostě, aby již nikdy nebyla válka. A k tomu by jistě dopomohlo, kdyby se i v dalších světadílech světa uskutečnilly podobné konference, jako byla letos v Helsinkách.

5. práce:

Na téma:

Volby v naší obci.

Zpracovala: Jaňová, žákyně 8 třídy
ZŠ - Mukarov
20. 10. 1976.

Letos na podzim 22. a 23. října 1976 proběhla v celém Československu volba. Jímí žije celá naše zem. I naše obec se na tuto událost připravuje. V pátek 24. září zde proběhla předvolební schůze, jejímž cílem bylo seznámit voliče s novými kandidáty, mezi něž patří i náš třídní učitel s. Mařík. I před. sedkyně M. V. Uhlíková zhodnotila práci za minulé období a seznámila občany s novým volebním programem.

Na této schůzi se zúčastnili i žáci a přivítali naši školky, kteří vystoupili s kulturním pásmem. Ale nezůstáváme jen při literárním programu. Upravíme

třídní a oddělové závazky, přibývají nám brigádníkové hodiny, zapojíme se do různých ankety. Naštiny se plní volebními hesly. Pořádáme zajímavé besedy a bezprostředně před volbami vy- zdobíme volební místnosti.

Období, které se chýlí ke konci, nám přineslo mnoho užitečného: velkou vodní nádrž, vodovod, obnovu silnic, jídelnu pro důchodce, třídní topení do jídelny a školovny. Je rozestavěna mateřská školka.

Neméně náročný je i nový program. Je třeba dostavět mateřskou školku, vybudovat novou prodejnu, zlepšit veřejné osvětlení. V plánu je také stavba čeháren autobusů v okolních obcích.

A tomu, aby se tohle všechno splnilo, je třeba pomoci všech občany a v neposlední řadě i pomoci nás,

žáků a pionýrů ZPSM Mělník. Celá
naše škola pomůže při úpravě parku,
který se nachází před budovou MŠV a
budeme o něj pečovat. Třídě bude
me rozšiřovat kulturní program
na školních MŠV. To jsou naše
hlavní plány do budoucna.

Budoucnost - naše společná
věc. Pod tímto heslem vstupují každý
naš mladík a několik dětí do nové
etapy vývoje naší krásné socialistické
vlasti.

Těchto několik vybraných slavných
prací žáků zdejší ZPSM mi velmi
ochotně poskytl s. učitel, Křiváček.
Tyto budou sloužit přístom
generacím.

Zapsal 31. března 1977 Jozefína Kř.
promiřák.

Zdar

a úspěch
v záslužné práci

2.4.1977.

Dne 1. dubna 1977

zúčastnili se osobně

s. Marie Uhlíková, předsedkyně MNV Mukařov
s. Josef Zderčík, místopředseda MNV a
poslanec ONV

slavnost zasedání

na ortopedické klinice na Bulovce v Praze 8
při projevu gratulace

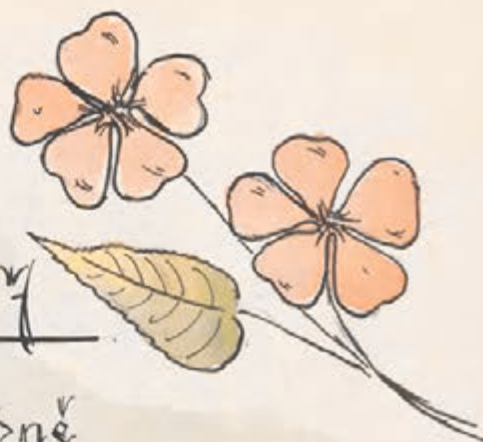
s. profesoru dr. Rudolfu Pavlanskému,

který se dne 1. dubna 1977 dožil

"70 let."

Při tomto slavnostním aktu předali
zástupci MNV Mukařov s profesorem
kyticí růží a dekret o jmenování

čestným občanem naší obce
MUKAŘOV.

Mukařev, 1. dubna 1977.

Vážený soudruh profesore!

Dovolte nám, abychom se i my jménem místního
národního výboru v Mukařově a jménem všech ob-
čanů naší obce, připojili ke gratulantům v tak vý-
znamný den – den Vašich 70. narozenin.

Přejeme Vám, vážený soudruh profesore, do Va-
šeho dalšího života hodně a hodně zdraví, osob-
ní spokojenosti a ještě mnoho krásných dnů
přežitých v naší rekreační oblasti.

Jsmo hrdi na to, že právě Vy v naší obci má-
te své rekreační zázemí, kam si rádi jezdíte
odpočinout po své náročné a namáhavé práci.

Dovolte nám proto, abychom Vás při této
příležitosti jmenovali

čestným občanem
naší krásné obce – obce Mukařova.

Zderčík Josef, v.r.
místopředseda MNV
a poslanec ONV

Uhlíková Marie, v.r.
předsedkyně
spol. MNV.

Vážený soudruh
prof. dr. Rudolf Pavlanský,
předseda ortopedické kliniky IČF,
Praha 8 – Bulovka.

Pracovní směna na plnění volebního programu obce.

Podle rozhodnutí výzvy předsednictva OV. Národní fronty a rady ONV Praha-východ proběhnou jarní směny NF v celém okrese v měsíci dubnu 1977

2. a 3. dubna a 23. a 24. dubna.

Rada spol. MNV Mukařov ve spolupráci s komisí výstavby doporučují, aby tyto směny byly organizovány takto:

2. a 23. dubna (soboty) orientovat na akce Z:

- v Mukařově výstavba nové mateřské školy
- v Šebíně dokončení adaptace prodejny
- v Žerňovce QC místního Pohostinství
- v Těhovci přípr. práce na soc. zařiz. u kužel.

3. a 24. dubna (neděle) zaměříme pozornost
na zvelebování obcí, úpravy veřejných i soukromých prostřanství a budov, výsadbu zeleně, stromů, keřů, květin, úpravám parku a celé řadě dalších prací, které přispějí k zveleboní našich obcí.

Podle hlášení z 2. a 3. dubna 1977

Celkem se zúčastnilo směn 931 osob.
 z toho mládeže 241
 Odpracováno 4.374 brig. hodin
 z toho mládež odprac. 603 + -

HD celkem 84.070,- Kčs
 z toho inv. akce (MS-prod.) 30.700,- Kčs
 neinvestiční akce 53.370,- Kčs

Pracovalo se na vyždění žumpy, veřejného i soukromého prostřanství a budov, úklidu TJ, úprava sport. hřišť, kanalizace

Z celkového počtu bylo dopr. na MS 150 hodin
vedovodech, kanalizacích a bot. žumpy 342 +-

Na soukr. úklidech domů a prostřanství odpracováno:

Mukařov	120 osob	1420 bh.	HD: 17.750.-
Žerňovka	63 +-	420 bh.	5.250.-
Šebín	55 +-	255 bh.	2.800.-
Těhovce-Vojkov	71 +-	356 bh.	4.450.-

Na budování nového parku:

13 osob 70 bh. HD 910.-

Na výstavbě MS - akce Z:

15 osob 150 bh. 20.000.-

Na adaptaci prodejny Šebín - akce Z

17 osob 86 b.h. 10.700.-

Úklidové práce, veřejné prostranství, údržba zeleně, výsadba

ÚS	6 osob	36 b.h.	úklid dvora a garáží
stará MŠ	13 "	78	zahradka
PS Mukařov	9 "	162	voz. park a zbrojnice
PS Tehovce	21 "	150	odvoz materiálu, zední žumpy
TJ Sokol	29 "	122	úklid sokol., sport. hřiště
Kuželkárů	11 "	60	zední žumpy
VO SSM	8 "	38	veřejné prostranství - park
Chapita	16 "	72	chat. zahr. - výsadba - údržba
PS Žerovka	4 "	32	voz. park a zbrojnice
Občané -II-	16 "	82	práce na vodáreně
-II- -II-	20 "	150	kanalizace, výsadba živ. plotu
Včeláři	10 "	50	parčík, veřej. prostranství
ZDS	174 "	379	škol. areál - výsadba
	225 "	150	sběr v obcích
	15 učt.	55	úprava škol. areálu

Celkem 931 osob 4373 b.h. v HD 84.070.- Kčs.

Zapsal 12.4.1977

Sýkora František
kronikář.

Bílá Velikonoce

Nečekaný příběh
velikonočních svátků

14. 4. 1977.

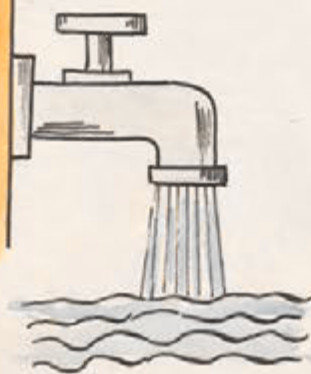

Bílá nadílka zřejmě mnohým z nás vzala při pohledu z okna v sobotu ráno doslova dech. V pátek večer ještě přelo a následující den již byly silnice a chodníky, pole i lesy přikryté sněhem. Někteří snad museli vzhledem k nečekané situaci i trochu pozměnit naplánovaný víkendový program.

Počasí letošních velikonoce mělo spíše vánoční charakter, protože na celém území Čech a Moravy a dokonce i na Slovensku se vytvořila souvislá sněhová pokrývka. Příčinou tohoto výrazného ochlazení byl vpád studeného arktického vzduchu od severního pólu přes Finsko a Polsko do střední Evropy.

Vodovod v Žernovce.

Zahájení prací na vodovodu v Žernovce započalo v roce 1971. V první řadě byla vybudována studně o šíři 6 x 6 m. Dále byla vybudována menší studně, která byla propojena do velké studně.

Po dokončení těchto studní t.j. asi v roce 1972 byl proveden výkop trasy na položení vodovodních rur, které byly položeny po určené trase. V roce 1975 byla provedena výstavba vodárny (t.j. strojovna a pod.). V roce 1975 byl vodovod dokončen (t.j. I. etapa) a v listopadu dán do provozu.

Bylo odpracováno celkem 9807 brigádních hodin. II. etapa vodovodu byla zahájena v r. 1975 a do provozu byl dán v r. 1976.

Dle informace s. posl. Malé Mir, Žernovka - zapsal:
28.4.1977 Šýkora F., kronik.

Děkovný dopis

s. prof. MUDr. Rudolfa Paulanského, CSc.,
přednosty ortopedické kliniky JLF, nemoc. na Bulovce

za projevové blahopřání k jeho 70. narozeninám a
jmenování čestným občanem obce Mukařova

Praha dne 12.4.1977

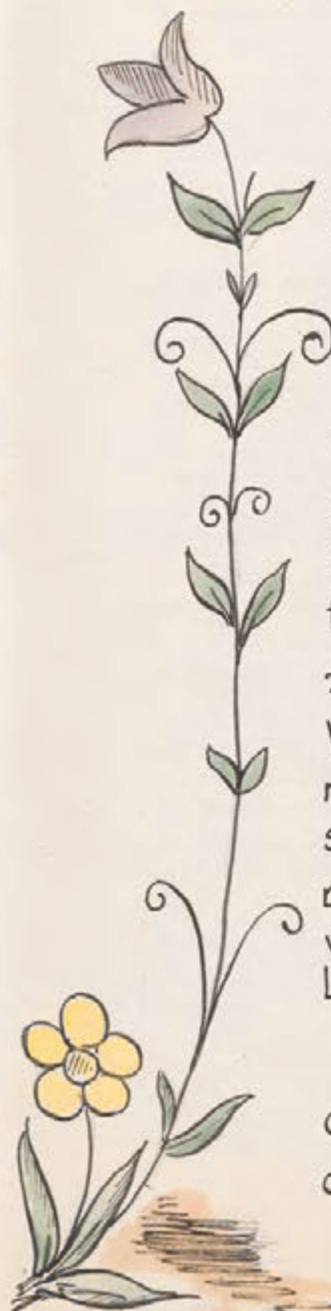
Titl.
MNV Mukařov
k rukám s. předsedkyně Uhlíkové.

Vážená soudružko předsedkyně,

národní výbor Mukařova se rozhodl jmenovat mě u příležitosti mých sedmdesátin čestným členem. Toto rozhodnutí, které jste mi tak mile osobně tlumočila, bylo pro mne tak nečekané, že jsem nenalezl dosti vhodných slov, abych Vám za tuto poctu poděkoval. Hodnotím-li nyní Vaše rozhodnutí, pak docházím k přesvědčení, že ze všech poct a pozorností, kterých se mi dostalo, Vaše jmenování mě nejvíce těší. Cítil jsem se v Mukařově vždy lépe a lépe, ale nyní se tam cítím být doma.

Prosím, abyste tlumočila mé díky, které patří všem občanům celé obce, alespoň členům národního výboru.

Váš oddaný
Prof. MUDr. Rudolf Paulanský, CSc.

Za symboly

Velikonoc.

Se stejnou důvěritivostí jako generace jeho předků očekává dnešní člověk jaro. Rozkvetlé stromy a louka plná usměvavých prampeliček jsou příslibem věčného zocívání, a tak jen málokdo kolem nich prochází bez povšimnutí. Svoji úctu k obnovujícímu se životu dokázali naši pra-předci vložit do spousty nejrozma- nitějších zvyků, někdy zabořených na pověrách, většinou však vycháze- jících z potřeby naplnit všední život trochou poezie a zdomlnit si tak uleh- čit někdy nekončící klopotnou práci na polích.

My jsme z těchto zvyklostí podědili už jen málo, některá jsou zapomenuta, jiná se udežňují spíše poměle a mnohdy nepřesně. Kiležitě však je, aby byly za- znamenaný v co nejčistší a nejpřirozenější podobě. Jedině tak se mohou stát sku- tečným svědectvím o myšlení někdejšího vesnického člověka, vyprávěti o jeho vku- su a smyslu pro krásu, o umění a respektování přírody.

Vzkříšení přírody jako by chtěl člověk napomenout. A odtud pramení dávný stu- roslavanský zvyk vyvážení smuti, sym- bolu zimy, a přivážení jara v podobě ověšených smutek kočiček a zehlín- ných nových nové léto, vítání jara a pod. Děvčata oběta vesnici se smutkou - obléčenou a nazdobenou slámovou figu- rinou - a nakonec ji utopila v potoci, řece nebo shodila se skály, případně spálila. Lidové pověry přisuzovaly jarní vodě očistnou moc a muselo se v ní umýt veškeré hospodářské nářadí,

lidi se v ní omyvali a věřili, že ma-
budou zdraví a silu. Po tomto v pod-
statě jarního úkľidu zapradalo i pra-
vní hořtát o filipozakubské noci.

Prvnímu dni v květnu předcházelo
stavení májů - společenských, a ty
se stavějí dodnes, ale hlavně těch
„z lásky.“ Máj zřizovala stát po-
sely květen, a pak si ji dívky nechalo
jako bídlo na prádlo. Stram na máj-
ku se medel připravil předem. Chlap-
ci si ho mohli pouze vyhlédnout,
avšak šáacet, oškrábat, nardobit a
prostarit ho musel každý až od půl-
noci do rána v poslední dubnovou
noc. Musel se také celou noc hlídat.
Na jarmém Slovensku v Ořďanech
se jistě dnes dochovával zvyk, když o
přilnoci chlapec se skupinou krajčích
cirkárnů, ide dávat noční hudbu "své
vyvolené. Přiváší dívky hoš horténsii
a ořhá, ada se v ohně objeví světlo,
v tom případě má naději. Když ne.

stane ohno tmavé, rěhá se, že s hošem
přišel a s hošem odešel.

Účelnou událostí byly oušem veli-
konocce, které se stávaly také oslavou
příští úrody. Po první sadby bylo třeba
dát zmi z dožínkového vínce, do brázd
se kladly nejváznější předměty, hlavně
vajčka. Po pole se zapichovaly rocičky,
někde speciálně pálené klacky, zvané
jidašci. Celé jarní období provádělo
obřadní pečivo v podobě figurek, ještě-
pek, ptáčků, drobných zvířat; v jarměch
báchách kladli do brázd tyčový de-
bříček s hádkem jako ochranu proti
škůdcům. Nad býval totiž ochráncom
trbu.

Více bylo od pradávná symbolem
opakovického se, nezničitelného života.
Sprad nejstarsi, a tím pro nás první
hraslce, se našly při vykopávkách
v pohřebišti z 11. století u Přelavi
- jednoduchý ornament na škorápkách

měl zřejmě umožnit jejich magickou sílu. Zdobení vajec se udrželo dodnes a jednotlivé techniky jsou charakteristické pro určité oblasti. Známe složitou vícebarevnou ornamentiku vajec batohovských včelím vaskem, jak to dělají na moravském Slovácku. V Kyjově, Strážnici a Borkovanech zhotovují vejce štrábové, na Hané nalepují na skořápku slaměný ornament, v okolí Třebíče zdobí vejce jemnými šitinkou. V Ostrožské Nové Vsi leptají a doleptávají vejce kysečným relem. Pod Tátrami a také v Maďarsku zdobívali vejce odrátováním a k nejkrásnějšímu exemplářům patří vejce zdobená okutím. Jedno okované vejce mají v muzeu v Plzni, v Maďarsku se okované vejce objevilo ještě roku 1941.

Yarmí období mělo i svá typická
jídla - prostrní puceliky, pucědku, což
byl nabobtnalý kůček pražený na más-
le, osolený a opepřený - jin v Šepsmuku

dávali přechůtku na ~~me~~ sladko. Holáci zvané
 družčance a hlavně bylinkové prolévky,
 které měly zabít jarní únavu. Na Zelenských
 čtvrtkách jsem někde pojíždali prolévkou, do ní
 se dávala petržel, pažitka, kopřiva, listy
 a chudobek, opence a pampelišek. Kopřivu
 musely být i ve speciálním velikonočním
 jídle - zlaté buchtě, což byla schovaná z
 několika druhů masa, vajec a kopřivy.
 Ve Hrochově užívali velikonoční prolévku
 „šmigrustovka“ a bylo to uvaření uze-
 ného masa zakuštěné smetanou, přidá-
 val se do ní těsto a na tvrdě vařená
 vejce. Jiným jídlem bývalo uzené maso
 zapéčené do bochníku chleba. Jinak se
 jedlo koxleň a ryby.

Inuší člověk se na tyto rozky dívá
 jako na rozjímavý výlet do minula.
 Kdyby se však přece jen chtěl přiblížit
 tradici, stačí, když bude pro úpravu
 stolu používat přírodních materiálů a
 vše barevně sladit s prostředím, v němž žije.

29. April 30. Oktober 1977.

Székelyi Páncs
Könyvtár.

Něco z mukařovského okolí.

Aby bylo uchováno v paměti pro naše budoucí pokolení stojí ještě za zmínku uvést některé údaje z mukařovského okolí - z obcí, které známe.

Získáno dodatečně ze spisku, který vlastnila MUDr. Jarmila Labská, která byla dcerou zdejší učitelky p. Věry Labské-Šátkové, která učila na mukařovské škole 38 let. (V době německé okupace byla propuštěna z učitelské služby a po světové válce znovu nastoupila.) Znal jsem jsem osobně p. učitelku Věru Labskou mnoho let. Vím, že svědomitě vychovála mnoho generací svých žáků, z nichž mnozí se dopracovali výjimečných postav - jen namátkou uvádím: jeden významný čsl. klavírní virtuos a 2 lékaři (z nichž 1 je primářem). (Stanislav Knež, klavírní virtuos - MUDr. Čermák, MUDr. Mikuláš Machač)

Mimo jiné je mi o ní známo i to, že v době nezaměstnanosti před II. světovou válkou podpora-ovala chudé školní děti, mnohým dávala obědy, šila pro ně prádlo i šatečky a pod. Proto zaslu-ží si p. učitelka Věra Labská-Šátková těchto pár řádků jako dík a vzpomínku. Zemřela v 79 letech v roce 1975 a je pochována se svojí dcerou na mukařovském hřbitůvku.

Ze spisku uvádím:

Přes Zemovku vede 50. rovnoběžka. Když tu před mnoha lety odhmyli skálu, našli tuto již opacovanou a objevili čtverhraná oblata a mil Zernovu. Je to důkaz tu již před starými věky pracovali domovníci.

Mezi Korozjedy, Holánkami a Stih-
licemi byl prch "Korzi hbit" s Kob-
lím polem, kde se práslo stádo prós-
divokých kamí, chovanych tu pro válec-
né potřeby pravoměrny. Za Jana Du-
cemburského sídlili ve Stihlicích jin
lesníci.

Douňovice: Uznýšinná nad vyb-
mím, "Dražim" se říká "Na kováčské"
a lid si toto jméno mylně vykládá
prověsti, podle které tu prý býval hostil
sv. Hovice. Z lesa "Kamínky" byl také
vrat hámen do záhlaví Národního divadla.

Odtud pochází i Týřkova a Fugnerova žulová pyramida na Olšomských hřbitovech. Před stavením čp. 1. je stoletá lipa, chráněná Památkovým úřadem.

Spbín má původ, který sahá až do 13. století.

Tichovec má název od slova třešně (Staroslovanské teg, znamenalo pracovat; táhal byl dělník - sedlák). Vúkol je ostrov usazenin silurského pútvoru.

Svojítice: Na návsi je dřevěná zvonice z roku 1842. Zdiňé stavení čp. 8. pochází z roku 1818. Sindelářova (byvalá) usedlost čp. 9. byvala dřív celá roubená ze dřeva a kryta došky. U majetku Sindelářova rodu je už 600 let. Rodina Stoleň chová památky po své tetě Terezi Stokrové, slavné světové zpěvačce a přítelkyni Verdi-ové (bílý nábytek). Jeden příslušník Stokrový rodu byl významným hudebníkem v Rusku

a skladatelem národní písně „Andulko, mé dítě“.

Struharův (od Strhaře, člověka, jenž strouhal, či obráběl dříví). Struharův, byvalá tůza, na které seděli v. 1382 Bohuněk, v. 1397 Mikuláš Pyjčch a v. 1408 syn Bohuněkův Bohop. Nedaleko u Struharova je

Myslín, byvalá tůza již v. 1371 patřila Mikulášovi Kolovratovi z Myslíva. Kromě zbytků byvalého hradu jest pod dvorem několik starých dubů. Na nejvyšším místě stojí prastarý a zcela již vyhoštěný dub, do jehož míra se vejde několik osob. Dívají prarůvá „Křehký dub“. Poslední majitel dvora před 1. světovou válkou byl MUDr. profesor chirurgie a primář hládenské nemocnice Jan Niderle, kterého měli hládenští dělníci velmi rádi (otec motolského chirurga prof. dr. Niderleho).

Zvánovice mají název z osobního jména Ván, Ivan; původně se jmenovali Vánovici. Na návsi je prostá kaplička

z roku 1836. Nejímz obce jsou velmi staré. Obec patřila původně českému knížeti, pak zlínskému klášteru. Část Zvánovic koupil klášter sv. Jiří v Sázce od Pavla z Cimburka milos Janna Guecm-burského. Abatyš tohoto kláštera Kunhuta, dala Přemysla Otakara II vymahla pro ves různé vytrady. U husitských válek vlastnil Zvánovice Vilém Kostka z Postupic (1320-30). Poslední a jistou právnou zajímavostí jsou poslední živoucí zbytky palomí dřevěného uhlí - milůč. Poslední milůčník byl občan Páe ze Zvánovic, který palil milůč ještě v r. 1953. O starobylosti obce svědčí nálezy nádob z bronzové doby, vykopané ve Zvánovic dvoře.

Ondřejov. Ve 13. století se z ondřejovského dvora stala ves. Ondřejovské husté černé lesy byly dlouho sídlištěm lovců a uhlířů. Když se vojska krále Vladislava se významněli vojensky:

Ondřej Kubjato, Olava, Myšla a Mubor, ten zahnadatel Muborova, zaborili tuto vojensky stejnojmenné dvorce (Ondřejov, Olava, Myšlin, Sbin, Mubor). V roce 1554-1618 tu kvetlo hornictví a ve kterém proděje rozkvetlo městečko, neboť Ondřejovu se dostalo tih, proto ondřejovské náměstí má tolik málo vyjezdnic ulic. První pranská hospoda je někdejší zahnadateliv dvůr (Ondřej). Popravu se děly v místech. Na šibenicích, při cestě jdoucí do Prahy. Tihá se tam také "U čuného hůře". Na ondřejovském hřbitově je pohřbena první představitelka Smetanovy "Marinky" a Pradomé novistky Geier-Šchonbergová. U Ondřejovce byl tih proslulý hřebčinec, který byl spravován ministerstvem zemědělství již před 100 lety.

Voda ze studánek "U Řeřadovky" o které bylo proděje zjištěno, že je vysocí radioaktivní, vložili formami do Prahy v sudcích a do širokého okolí.

Býl tu i pokus o uložení lární
po vzoru Graftenberku.

Na přechu zv. „Manda“, který
darovala v roce 1880 Ondřejova paní
Manda z Wartenburku, vdova po
Jann - ml. z Waldsteina, stojí dnes
světznámá stát. hvězdárna. V roce
1898 prodala městečko Ondřejov
„Mandu“ s lesem za 1800 zlatých
du Josefu Fričovi z Vinohrad, který
jako nadšlý astronom zřídil tu
roku 1900 v provizorní ohradě a boudě
hvězdárnu. V letech 1905-1908 dr.
Frič na prozorku s jiter dal posta-
viti zděnou hvězdárnu a pojmenoval
ji za „Zalov“ po smrti milovaného
bratra Jana. Před světovou válkou
byla na ondřejovské hvězdárně
zřízena první rozhlasová přijímací
stаницe v Rakousku. Dr. Frič Jos.
daroval hvězdárnu na „Zalov“
pražské universitě, ve smyslu vane-
šního hesla do mramorové desky

„České astronomické vědi věnováno.“
Ještě v nedávné době přestavali někteří
občané Ondřejova okultní vědu (duhařství).
Na kostele sv. Simona a Judy, zajímavá
románská stavba, je vřadný xvom z
roku 1576 od Prikeiho z Cingenta, ulitý
ze starého předhusitského xvomu ze stříbra,
dobytého v okolí Ondřejova.

Černé Voděrádky. V místech „U spouště“
v Zadních Pavovínkách stával do 30
letí pálky dvorec „Vouštata“. Na svahu
vzchu „Kobylky“ (505 m n.m.) je v místech
„U liskách“ 30 kulových kruhovitých
kamenní, dosud nezn. účelu. Na vzchu
je „Pohanské obětisti“. Jsou to dva bal-
vany, které nesou třetí balvan t. zv.
viklam. Na tomto je 30 cm hluboká
podkovitá prohlubeň a 75 cm v průměru.
S dešťové vody v ní zachycení, pohanské
kněží věstili budoucnost. První škola
tu byla zřízena v r. 1790 v č. 45. Učeo-
val v ní vojenský vysloužilce a thadlec
Orbal, který v sousední jizbě thal, zatím co
starší žák přednášel mladším dětem učivo.
Zapsal 1. května 1977 J. J. J. J.
Kroměříž.

At
Žije
1.
Máj

V předvečer 1. máje tj. 30. dubna 1977 konalo se v 1700 hodin u Požárního domu v Mukačově

„pálení vatry“

Na své si přišli hlavně děti při opékání vutů.

Tradiční manifestace **1. máje** konala se opět v Mukačově za účasti všech okolních obcí. Seaz účastníků byl v 8.30 hod. před budovou MNV Mukačov. Odtud šel průvod na hřiště před Sokolovnu, kde se konal v 9.00 hodin hlavní program manifestace. Hlavní projev měla místopředsedkyně ONV. Praha-východ s. Faltysová B. - Po projevu jakož do pochodu hrála dechová hudba Hynka Vokouna z Prahy. Manifestace probíhala za velmi pěkného počasí a velké účasti občanů.

Nescházely ani alegorické vozy. Na hřišti bylo zajištěno občerstvení a po hlavní manifestaci jídelna v Mukačově.

**SLAVÍME
DNY
VÍTĚZSTVÍ**

9. V. 1945

*Slavíme
32. výročí
dne
vítězství*

***9.** května
1945*

Když do Prahy ru - dá vojska vja - la

Scutěž

"Budujeme vzornou
lidovou knihovnu."

U této soutěže udělil
Středočeský krajský národ. výbor

ČESTNÉ UZNÁNÍ

místní lidové knihovně v Mukařově
za úspěchy v kulturně výchovné čin-
nosti a za uplatňování nových forem
knihovnické práce.

Předseda středočes. kraj. národ. výboru.

dne 9. května 1977.

Mezinárodní den dětí

Vlastivědný zájezd Okresního muzea Praha-východ v Brandýse nad Labem - Staré Boleslavi do Soběslavi a Tábora.

U soboty, 14. května 1977, Okresní muzeum Brandýs nad Labem uspořádalo pro kronikáře našeho okresu vlastivědný zájezd do Soběslavi a Tábora. Zájezdu toho zúčastnil jsem se jako kronikář společného MNV Mukarov. Zájezd byl 2 denní.

První den prohlédli jsme si expozici Okresního muzea v Soběslavi a uskutečnili jsme tu besedu nad jihočeskými kronikami. Při této besedě byli jsme po hostění čerou kávou a zákusky. Zde nám byl zajištěn muzeem nocleh. Obloha byla zastěna šedými mraky, občas spustil se déšť. Přeloz celou noc.

Druhý den za občasného deště odjeli jsme do Tábora. Prohlédli jsme si Jihočeská blata, Tábor, muzeum, jakož i rozsáhlé sklepy v délce ca 500 m, které jsou pod celým náměstím. Sklepy ty jsou prací „Kutnohorských havičů“.

Protože počasí nebylo příliš příznivé, po dobrém obědě vydali jsme se na cestu k domovu.

Zapsal 6. června 1977

Sýkora František
kronikář.

30. V. 1977

Vlastivědný zájezd Osvětové besedy v Mukařově do Telče, Dačic, Slavonic, Červ. Lhoty.

Osvětová beseda v Mukařově uspořádala v sobotu 4. června 1977 vlastivědný zájezd po jihočeských hradech a zámcích. Zájezdu zúčastnili se učitelé, žáci jakož i občané zdejší obce. Vyjeli jsme ráno v 5 hodin od prodejny p. Čápa. Obloha byla zastřena šedými mraky, ze kterých se spustil občas i vydatný déšť. Místy stála voda na polích, silnice byly zvlhlé, místy s kalužemi, ale toto nám ani nevadilo.

Nož jsme přijeli do Telče prohlédli jsme si zbytky "Kozího hrádku", který tu stále připomíná minulost. U Telče prohlédli jsme si velmi pěkné náměstí, muzeum jakož i další pamětihodnosti. Asi 14 km na jih jsou Dačice. Zde rovněž prohlédli jsme si muzeum a ná. které památky. Pak pokračovali jsme v jízdě do Slavonic. Zde jsme v místním hotelu pobývali a po prohlídce místních pamětihodností odstartovali jsme ve 14.30 hod. domů. Jeli jsme těsně kolem rakouských hranic do Jindřichova Hradce a přes Tábor do Červené Lhoty, kde jsme si prohlédli velmi krásný státní zámek. U Voticích jsme povečeřeli, načež konečná cesta směřovala k Mukařovu.

Byl to velmi pěkný zájezd s mnoha prožitky a třeba že počasí nám celkem nepřálo, odnášíme si mnoho pěkných vzpomínek.

Zapsal 7.6.1977

Sýkora F. kronikář

Z podnětu s. Emila Dostála, předsedy Svazu českých učelářů v Mukařově byla vybudována na rohu Vojtovy zahrady v rámci akce pro zvelebení a zkrášlení obce Mukařova skalka, osázená medonosnými a pylodárnými skalnicemi a rostlinami.

Na rozšířeném zasedání rady MNV dne 5. dubna 1974 bylo jmenovanému s. Dostálovi na žádost o vhodná místa nabídnuto výše uvedené místo pro tento účel. Radou MNV přislíbená pomoc v tom smyslu, že MNV nechá navést tam dvě auta hlíny a rovnou na spojení kanalizace podél tohoto místa u silnice. Provedení této akce vzal si na starost s. Emil Dostál brigádově se členy ZO - SČU v Mukařově.

První práce zahájeny dne 6. května 1974 na výkopu a položení betonových tou a jejich zaházení, čímž byla mezera mezi kanalizací právě v těchto místech spojena a vytvořeny podmirky pro další práci. Tato první brigáda se zúčastnili: ss. Dostál, Beran, Kubela, Šternad a též vydatně pomohl neučelář Jaroslav Růžicka.

Uzato za zápisu ZO-SCU v Mukarově:

„Potom jsme dlouho čekali na slíbenou hlínu, až po několika ugecích u s. Zderčika tato byla dovezena dne 12. srpna 1974. Tato hlína byla však jíl. vitá, plná plevelných koření, pýru, slité kusy, na skalku se naprosto nehodící. Dalo nám mnoho práce a starostí tuto hlínu vyčistiti od plevelu, slité kusy jíl rozdrobiti a zpracovati. Žádali jsme MNV o dovezení lepší hlíny na promísení a zlepšení této nekvalitní hlíny. To opět trvalo dlouho než jsme se dočkali a mohli pokračovati. Tuto lepší hlínu dovezli až 22. dubna 1975. Navozenou hlínu nám pomohl promíchat a zplanýřovat s. Sládek traktorem stát. lesů, polesí Ríčany.“

Další práce pokračovaly jen pomalu, bylo těžké sehnat někoho na brigádu, a tak se stávalo, že na této skále pracoval jen s. Dostál a občas jen pomáhala mu nejbližší bydlící s. Stárková. Celou obrubu z kamenů udělal s. Emil Dostál a dále kámen sám na ručním vozíku až od Louňovic a okolí navozil, i sud na vodu z domova přivezl a do země jako nádrž zapustil. Potíž byla také s vodou, ručně ji do sudu nanositi od s. Stárkové jako nejbližšího pramenu, (s. Kečál ji nechal jen jednou s tím, že mají vody ve studni jen málo) - to byla práce namáhavá a obtížná. Bez vody by se nedalo zasázené rostlinky udržet a pěstovat.

Dysázeno bylo 30 kusů sazeniček koupacích od s. Keenarové z Louňovic, ostatních asi 150 kusů ze zahrady s. Dostála, s. Stárkové a pak i darovaných od občanů - pražáků. Trávu uprostřed skalky zasela s. Ludmila Pokorná. Pásky okolo byly polity „Zaazinem“ proti růstu plevelu.

Práce 20. června 1975 práce pokračily ke konečné úpravě. Rostlinky se dobře uchytily a mnohá rozkvetly k radosti a potěšení všech kolem chodících občanů mukarovských i jiných.

Velmi často jsem se tu setkal se s. Dostálem při té jeho práci na této skále, která zůstává i jeho chloubou a viděl jsem jeho neumdlévající houževnatost, píli, svědomitost, jakož i jeho radost z dobře vykonané práce. Při rozhovoru s. Dostál mi řekl:

„Rád to dělám a mám radost, že dříve nevyužitý a nehezky prostor teď zkrášluje naší obec, našim věstičkám přináší pastvu a lidem potěšení.“

Na vybudování skalky zúčastnili se tyto členové ZO-SCU:

Nejuvětším počtem odpracovaných hodin:

s. Emil Dostál,

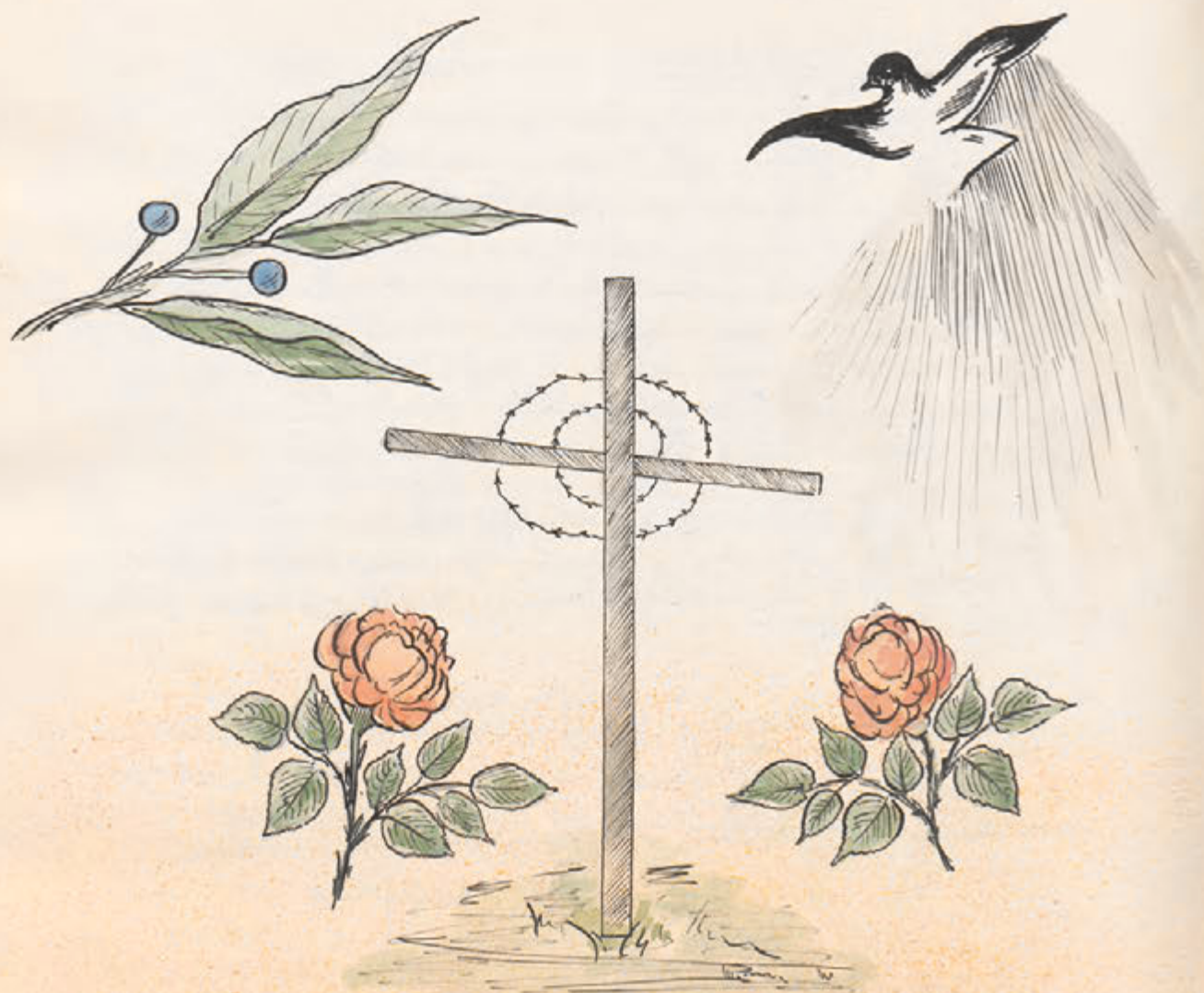
S malým počtem hodin:

ss. Bezan, Stárková, Stenad,
Kubela, Šebesta, Kapusta,
Ing. Červinka.

Do roku 1977 bylo odpracováno celkem
192 hodin.

Zapsal 16. června 1977

Sýkora František
kronikář.

Uplynulo dlouhých třicet pět let. Tam, kde kdysi stával Horákov statek, tyčí se dnes prostý kříž a uánek si tu pohrává se snítkami cypřišů. A ve svahu, za nímž už mezi stromy probleskují střechy domků nové obce, rozvírají svá poupata růže. Když v letních ránech padá rosa, kanou pak její kapky jako slzy z květů. Na tomto místě i růže pláčou. Protože tady stávaly

LIDICE.

Čakax „Lidice“ stále varuje burcuje a připomíná.....

„Protože se obyvatelé této vesnice svou činností a podporou vrahy SS-obergruppenführera Heydricha co nejhrubším způsobem provinili proti vydaným zákonům, byli dospělí muži zastřeleni (174 mužů), ženy dopraveny do koncentračních táborů a děti dány na náležité vychování. Budovy obce byly srovnány se zemí a jméno obce vymazáno.“

Tajemnice MNV v Lidicích Marie Šupíková je jednou z mála těch, jimž bylo dopřáno uctít se. Bylo jí deset. Přiliš útlý věk na to, aby si človíček pamatoval víc než poslední zamávání mámy před kláderskou reálkou. To je asi jediná vzpomínka....

Zima, hlad, úzkost, chlad betonových kobek tábora v Lodži a Puscikowu. Rok, který zanechal stopy smutku v dětských nitkách. „..... a pakud jsou schopny po němčení.“ Tak kázal vrch Frank. Byla. Stala se Ingeborg Schiller, domovem v Poznani. Musela zapomenout na maminku, na školu v Lidicích, na dětské hry, říkadla. „Ich bin Inge Schiller“.

Ruská fronta se blížila. Schillerovi se svou „desetou“

evakuovali na západ do Boizenburgu. Tam ji zastihl konec války. Nic nevěděla o pátrací akci „Lidické děti“, již vypsalo naše ministerstvo vnitra. Nic o plakátech, které ve všech čtyřech zónách okupovaného Německa hlásaly: „Wo sind die Kinder von Lidice?“ Nic o tom, že třeba spolužačka Marie Hanfová se svou sestrou Annou a bratrem Václavem se už vrátili do svobodné vlasti. Schillerovi uposlechli výzvy.

„Odvezli mě do Berlína na repatriační úřad. Tam mi ukázali knížku o lidicích. Teprve tady jsem se dověděla pravdu. U té knížky byla moje školní fotka z posledních květnových dnů ve dvaadvacátém. Poznala jsem se na ní.“

Do vlasti se vrátila až v srpnu 1946. Její první kroky vedly za maminkou. Uspěla na nemocniční lůžko a zhlédla do matčiny vráscité tváře, do níž byly vepsány útrapy koncentráku. A mlčela, ani to teplé slůvko „mámo“ nedokázala říct, protože je musela zapomenout. Pořád ještě byla Inge, byť pro mámu ztracená Maruška. Helena Loflerová, matčina družka z Ravensbrücku, tlumočila slova matky s dcerou. Ne dlouho. O čtyři měsíce později Maruška osiřela zcela.

Čas plynul a hojil rány. V Ostravě se Marii narodila dcera Ivana. Právě v roce, kdy se pláň nad obcí, která měla navždy zmizet z povrchu zemského, změnila v sad růží, jež se staly jejím věčným symbolem.

A jak to tenkrát bylo?

Probudili je do noci. Křik, hrozný křik, pláč a už první výstřely. To zabíjeli dorážající psy. Muže vodili do Horákovy statku, ženy a malé, ustrašené děti, zmátené a nevyspalé do školy. Pak ženy a děti odvezli – s malými uzlíčky, které byly stejně k ničemu.

Zbytek noci rabovali. Vycházelo slunce, ráno slibovalo teplý červnový den. Ke stodole Horákovy stavení nahnali první skupinu mužů. Vojáci z pravě čtyř odjistili

Uražda! Tolik uražda! Uraždy ze zloby a lži a mocichtivosti. Uraždy lidí, kteří se provinili jen tím, že se narodili v této zemi a vyrostli na této půdě a mluvili a cítili česky. Uražda celé jedné vesnice – i stavení i stromů i zápraží, a školy a kostela a pomníku a cest, které vedly domů.... Uražda chtěná, toužená, oslavovaná – od těch, kterým se nenarodilo srdce a svědomí a lidská tvář a jejichž činy a sny znaly jen zůli bez mílosti, vládu bez práva a říši bez hranic. Z té říše vymazali 10. června 1942 českou obec Lidice; vymazali ji ze života, z půdy i z mapy. Zabili ji. Navždy – jak věřili. Poslali na ni svou smet. Ale lidstvo se jejich smeti ubránilo. A nedalo zahynout ani Lidicím.

Žijeme v dávné minulosti stále, proto je tak živá. Prolíná se současností. Denně se setkáváme se stovkami lidí, kteří se přicházejí poklonit památce našich obětí. Takže nelze zapomenout, a nikdy také nechce a nemůže. Je těžké o tom někdy hovořit, protože ony kruté okamžiky se vracejí. A je dobře, že se nezapomíná. Ani dosítilatí nemohou nic změnit. Nic pro mámy, které přišly o své děti. Nic pro nás děti, které jsme byly ochuzeny o máminu náruč, o štěstí, o dětský věk.... Ten odkaz chápeme jako svou povin-

nost učí všem padlým. Protože fašismus, i když v jiné podobě, dnes žije dál, dál hrozí, dál zabíjí.....

Tam, kde kdysi stával Horákův statek, tyčí se dnes prostý kříž a vaneč si tu pohrává se snítka mi cypřišů. Když v letních ránech padá rosa, ka- nou pak její křupěje jako slzy s květů růží. Na tomto místě i růže pláčou. Protože tady stávaly

LIDICE.

Učinný symbol lidské bolesti, a utrpení, memento
všem.

Zapsal 17. června 1977.

Sýkora František
kronikář.

P. Kohout:

DOBŘÁ PÍSEŇ.

/Újňatek za hry - scéna 3. obrazu - Hea-
matky a Kateřiny. /

Bylo to v máji, čtyřicátém - pátém,
- jak je to dávno, dlouhě navěčí -
když ruský voják v přilbě, s automaticem
zažvonil u nás u dveří.

Blátivou cestou zákopů a kryptů,
s obrazem slz a smutků a vdov
od Stalingradu do našeho bytu
konečně došel seržant Moskalov.

20.6.1977

Dysoký, statný
 kolik síly bylo v něm
 A když pak promluvil svou řečí sladkou,
 jakoby Uolha tabla pod oknem.
 Proč přišel zežna k nám, ke mně - nevím sama.
 My po něm toužili jako po mieu.
 Políbil mne a řekl: "Zdravstviuj, mama,
 vezmys-li syna v svoju kvartiru?"

Tak u nás bydlel, celý půlrok málem,
 říkali jsme mu s Janou "Juane"
 a všechny jsme ho přemlouvaly stále,
 ať u nás takhle navždy zůstane.

On se jen smál, že stačíme samy,
 zvedl si malou Janu na ruku
 a tebe, - tebe měl Katka nejradši.
 A proto ho zajímala každá tvoje věc.
 Na školu ptal se: "Jakpak dreska šlo to?"
 a potom říkal: "Kaťka moloděc!"

Pak přišel den, kdy jsme se rozloučily.
 Bylo to, děti, těžké loučení!
 A dív, než jsme si řekly "na shledanou",
 dív, než-li od nás odešli zas dál,
 v poslední chvíli odvedl mne stranou,
 aby mi takhle dárek odevzdal.

Medvídek s tím, prý hrála si
 copata dcerka - Kateřina.
 To pro ni s koutou šelmou zápasil,
 to pro ni na své rány zapomínal.

Když bojám vzali rodné město jeho
 a on se běžel zlíbat s rodinou -
 tu v troskách domu, bombou zničeného,
 našel jen tuhle hračku jedinou

Co ještě k tomu říci Clonou kouře,
 ve které bzúcal rozřhavaný kov,
 k Berlínu letěl, letěl jako bouře
 seržant a mstitel Juan Moskalov.

Roztrhal noc i jedovaté sítě,
 předháněl řeky, vítr, oblaka
 - takže bohatýř pak v malém pražském bytě
 při rozloučení s námi zaplakal

Zaplakal strašně, i když jenom krátce.
 Pak vyňal z brašny svého medvěda
 a řekl tiše: "Mámo, dej to Katce -
 a ona ať ho svoji dcerce dá!"

Ať naše Katka vždycky statečná je
 a sedce ať má široké jak zvon,
 ať dcerka v "mieu" s medvídkem si hraje,
 aby ji nikdy nezůstal jen ON

Zapsal 20.6.1977

Sýkora Frant.
 kronikář.

Občanské záležitosti.

I. pololetí 1977.

Smrti:

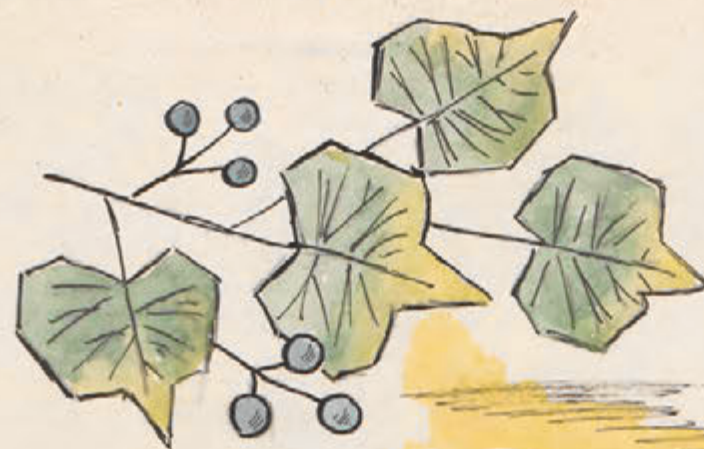
7. 1. 1977 Petr Sobotka, Praha 10, Záběhlice, Pražská
Marie Bartáková, Mukařov 103.
3. 3. 1977 Josef Jeníček, Tehovec 59
Eva Ulomová, Tehovec 59
10. 3. 1977 Josef Minařík, Srbín 83.
Děra Rounová, Praha 2, Vinohradská
17. 3. 1977 František Uzel, Srbín 68.
Magdalena Kochová ro. Součková, Louňo,
víc 28.
12. 4. 1977 Viktor Zidlický, Říčany, Žižkova 240
Alena Králíková ro. Čenková, Mukařov 94.
22. 4. 1977 Miloš Košťál, Mukařov 37.
Jana Kybová, Pardubice, Brožíkova 426
22. 4. 1977 Miroslav Šafář, Tehovec 88.
Jarmila Nováková, Mukařov 59.

Novomanželům blahopřejeme!

Úmrtí:

- Únoru 1977: Josef Jirsa, Žernovka 66.
Anna Šchořalková, Žernovka 73.
- Ú březnu 1977: Josef Sládek, Mukařov 108.
František Strajček, Mukařov 81.
- Ú dubnu 1977: Marie Budská, Mukařov 29.
- Ú květnu 1977: František Trojáněk, Uojkov 67.
František Svoboda, Srbín 21.
Jaroslav Dražil, Žernovka 21.
Růžena Kramperová, Mukařov 7.
Mar. Šimková, Charita-Muk. 26.
- Ú červnu 1977: Karla Špačková, Žernovka 7.
U. Zakopalová, Mukařov 26.
B. Vávrová, Tehovec 92.

Pozostalým vyslovujeme soustrast!

Narození:

6.1.1977:	Miroslav	Šmída	Mukařov	155.
8.1.1977:	Lukáš	Tichý	Mukařov	13.
16.1.1977:	Jitka	Šmidlíková	Ujhoz	72.
30.1.1977:	Jitka	Kapustová	Mukařov	174.
27.3.1977:	Tomáš	lanč	Tahovec	55.
10.4.1977:	Renata	Stárková	Ujhoz	59.
20.4.1977:	Jana	Urbanová	Srbín	93.
29.4.1977:	Kateřina	Šťastná	Mukařov	23.
11.5.1977:	Zuzana	Tůmová	Mukařov	143.

Narozeným dětem přejeme, aby vy-
růstaly ve zdravé občany naší so-
cialistické vlasti.

Přistěhování:

U lednu 1977:	Josaf Fatter	Mukařov	96.
	Zdeněk Beck	Mukařov	185.
	Eva Becková	Mukařov	185.
	Eva Novotná	Mukařov	126.
	Eva Ularová	Ujhoz	59.
	Bohumil Ržníček	Zernouha	54.
	přech. Karel Fryč	Srbín	092.
	přech. Marie Fryčová	Srbín	092.
U březnu 1977:	Antonie Lafková	Mukařov	169.
	Marie Mosíková	Mukařov	26.
	Antonie Šimková	Mukařov	26.
	Pavel Burian	Tahovec	33.
U dubnu 1977:	Roman Tkadlec	Mukařov	75.
	Jiřina Tkadlecová	-I-	75.
U květnu 1977:	Jaroslav Pondělíček	-II-	78.

Ustěhovali se:

U lednu 1977:	Pavel Houser	Mukařov	0166
	Milan Houser	-I-	0166
	Miroslava Kampová	-II-	0125
U únoru 1977:	Marie Stárková	Tahovec	64.
U březnu 1977:	Karel Nádvorník	Ujhoz	51.
	Marie Hanková	Mukařov	13.
U dubnu 1977:	Božena Loucká	Zernouha	14.
	Ulastimil Pačs	Tahovec	34.
	Marie Nádvorníková	Ujhoz	51.
U květnu 1977:	Alena Šindelářová	Tahovec	2.
	Božena Ulasáková	Tahovec	18.
U červnu 1977:	Marie Sobotková	Mukařov	103.
	Pavel Němec	Mukařov	86.
	Jos. Němcová	Mukařov	86.

Obecní záležitosti v I. pololetí 1977

- a) podle zápisů ze schůzí rady MNV Mukačov
b) -" -" z plenár. zasedání

Ze schůze rady spol. MNV Mukačov ze dne 6. ledna 1977:

Mimo jiné byla uzata pro předání nové pracovní dílny v údržbářském středisku.

Přepis OŠ s. Dursika ohledně desol. státní silnice k Vojkovské nemocnici, který byl zaslán MNV Mukačov pro základní usnesení rady MNV z 30.11.1976 bude poslán na Míst. NV Říčany a bude-li místní komunikace ve správě našeho MNV, bude požádán ONV odboj dopravy a dotací a pomoc.

Ze schůze rady spol. MNV Mukačov ze dne 20. ledna 1977:

S. Kubiš předložil rozpočet na rok 1977 s tím, že tento bude předložen

na příštím plenárním zasedání ke schválení poslancům MNV.

Byla podána zpráva o situaci na výstavbě mateřské školy. Rada byla informována se stavem výstavby MŠ, že harmonogram prací bude dokončen již opět celý týden, tyto ŠP naplní. Když neexistují problémy a proto rada uložila usnesením č. 8/77. předs. MNV spojit se ihned se ŠP a zajistit plnění harmonogramu prací.

S. Kubiš informuje radu, že BŠJ Jednota má zájem zakoupit mlýn v Zuckovce pro skladové účely. Rada s rozprodejem souhlasí.

Rada projednala zápis Občanských výborů OV Hlbin z 19.1.1977 a ukládá usnes. č. 11/77 zaslat přepis na JZŠ Hlbině o poškození silnice v Hlbině u rybníka a o cestě ze Hlbině do Louňovic přes JZŠ. A při této příležitosti znovu upozornit na špatný stav v Tichovci pod silnicí. Stávky se uskly do místních studií. Máte je třeba učinit dotaz na silážní jamu, která se buduje v Hlbině kde rovněž občané mají rádi připomínky.

Ze schůze rady spol. MNV Mukačov ze dne 3. února 1977:

Rada pověřila předsedkyni spol. MNU Mukářov s. Marii Uhlíkovou a s. Zdenku, aby se dne 1. dubna 1977 zúčastnili slavnostního zasedání na ortopedické klinice na Bulovce u příležitosti 70 let předsedy ortop. kliniky s. prof. Dr. Pavlanského, kam byl MNU příměně pozván.

Rada byla informována o vyprovězení manžel. Lindelchových a jejich důchodů, kteří odcházejí z důlů ze zdravotních důvodů. Proto je nutné zajistit náhradu.

Rada projednala návrh na s. Hoffmanna, který na MNU zastává uškeré práce kolem evidence nemovitostí a domů a který rovněž ku svému stáří (přes 80 let) a pomoci manželky toto již dále nemůže vykonávat.

S. Mařík, předs. kom. školství informuje radu o celkovém zvýšení počtu dětí do I. třídy ZŠ a je proto třeba urychleně uvažovat o GB ZŠ a o přístavbě dalších tříd školní družiny.

Rada dále projednala a souhlasí, aby kroužek divadelní při ZŠ - čimé divadlo, které vede s. Pšenička si zařídilo zadní část jídelny pro důchodce

a pracovní, která je využívána pro svoji činnost, konkrétně pro hrani divadla pro děti o sobotách a nedělích. S. Pšenička zjistí přesné rozměry podlahy a MNU zajistí položení PVC. Ostatní práce si provedou členové kroužku brigádníky a s. Pšenička zajistí práce odborné t.j. truhlářské a elektřinářské přes Udrbářské středisko.

Ze schůze rady spol. MNU Mukářov ze dne 3. března 1977:

Otázka vybaření ve vodní nádrži: rada rozhodla, že bude požádán Požární sbor, zda by měl zájem starat se o ohlíd této vodní nádrže.

Rada projednala návrh na s. Hoffmanna a ukládá finanční komisi MNU vypracovat pracovní smlouvu se s. Bočinskou.

Bylo projednáno politické organizační záležitosti MNU. - Všechny oslavy MNU budou slavnostně zahájeny - v Mukářově s. tajemníkem, v ostatních obcích předsedy Občanských výborů. Budou také navštíveny staré občanky a občanky s pomocnicích a domovské důchodce.

Ze spol. schůze rady MNU, MNU NP a VO KŠČ a předs. vol. komise obcí Mukářov, Zimovka, Libm, Pěchovce-Vojkov, konané 17. března 1977.

S. předsedkyně M. Uhlíková vysvětlila

význam tohoto jednání, důležitost
úkolů, které jsou v nejbližších dnech
před námi a to jsou především doplňovací
volby do SO za Davida, který tragicky
zahynul. Volby ty se budou konat
15. dubna 1977 od 6-21 hod. a to opět jako
v roce 1976 ve čtyřech volebních místno-
stech:

Muhařov	-	Schoborná
Zanovka	-	Pohostinství
Irbin	-	jídlna 789
Převrác-Vojkov	-	Pohostinství

Složení voleb. komise:

Muhařov: předseda s. Bergman Karel
členové ss. Šebková, Vrbecová,
Nováková, Palík,
Miller

Převrác: předseda s. Hoříčný Karel
členové ss. Janoušková,
Chmelíková, Stánek,
Smutný, Glabáč,
Penemans, ml.

Zanovka: předseda s. Kratochvíl Oldřich
členové ss. Kármánek, Schoválek,
Jiruš, Malý, Jimek

Irbin: předseda s. Duháček Jaroslav
členové ss. Sýkora Josef, František
Minářková Helena,
Kornáček Ing. Stáček
a Počánský.

Obřehová komise bude pracovat ve složení:
s. Kubiš František jako předseda
s. Paliková Helena "tajemnice"
"Adámek, Petr, Ing. Cervinka Jiří"
a doplňuje se s. Pohorného Frant.

Předseda MUV bude především zodpo-
vídát za výzdobu voleb. místnosti a
hlavně pak za agitaci lidí na úspěšné
pro volič. stranami včetně zajištění účasti
voličů.

Pokud se týká vodní nádrže tato
bude vráta do správy Pocháňského sboru
Muhařov. Rada spol. MUV nechá udělat
5 sedulí "Záhad vstupů". Celý areál
bude brigádně oplocen na což budou
uvolněny finanční prostředky.

Zápis z mimořádné rady spol. MUV Muhařov
konané dne 6. dubna 1977.

byly předány s. předs. Uhlíkovou instruk-
ce pro doplňovací volby za s. Davida,
kteří budou konány 15. dubna 1977.

V druhé části této schůze byla pro-
jednána pracovní situace ve výstavbě
nového nákupního střediska. Vzhledem
k tomu, že v dopoledních hodinách
probíhalo místní setkání za účasti ná-

stupař O.V. s. Píknera, místopředsedy O.V. a s. Mlaticka R., ved. odboru obchodu a b.ř., zástupci ČST Jednota s. Ing. Medřického a s. Černého a zástupci spol. M.V. s. Pětrím, Pokorného, Uhlíkové, Kubíka, pracovníci odboru V.Č.Č. s. Ing. Štěrky.

Při tomto jednání s konečnou platností se strany O.V. konstatovalo, že výstavba nového náherního střediska na prostranství u. "Křížku" neb. na fašské louce nepřichází v úvahu, jelikož jde o zemědělskou půdu, kde by byly velké odvodny a v žádném případě by nám ani ČSTV neudělal výjimku k vyčlenění ze Z.Č.Č.

Z tohoto důvodu, jelikož i druhé stanovisko t.j. výkup soukromých domků a parcel mohlo být realizováno, byl do všech podrobností projednáno a posléze návrh t.j. demolice stávající budovy Pohostinství na Pudech vč. budov stávajícího údržbářského střediska kromě garáží, které by byly ČSTV Jednota využity. Stávající služby by byly po adaptaci umístěny v bývalém mlýně v Límavce, event. po zjištění situace v býv. areálu ČSTV Libin. Pohod se týká investice, které

by si přistěhováním těchto služeb vyhládalo bude požádán O.V. Praha, přehod o posílení rozpočtu na rok 1978 (především uvažovaná částka Kčs 250 až 300 tisíc).

O tom bylo vydáno sdělení č. 26/77.

Zápis ze schůze rady spol. M.V. Mukáňov ze dne 21. dubna 1977:

Rada projednávala otázku přistěhování drobných služeb - drobní provoz spol. M.V. Mukáňov do areálu stáv. ČSTV Libin. K tomuto jednání byl přizván předseda ČSTV Světice s. Ing. Kovák. Je jeho sdělením ČSTV by mohla stávající prostory v Libině uvolnit nejpozději v roce 1979-1980. Nutno přiklíčit k tomu, že již v letošním roce nejpozději počátkem roku 1978 musí být započato s demoličními pracemi. Tato bude projednána jistě se s. Ing. Chalupským, předsedou O.V. tak, zda by nebylo možné, aby O.V. provedl projekční i plastní práce pro ČSTV Světice přednostně.

Zápis ze schůze rady spol. M.V. Mukáňov, konané dne 5. května 1977:

Předsedové občanských výborů dostali přípis od spol. M.V. Mukáňov aby zajistili ve svých obcích ve spolupráci se stáv. chrát. výbory nové volby chrát.

výboru, které mají proběhnout v měsíci květnu event. v červnu.

Zápis ze schůze rady spol. MUV Mukařov, ze dne 19. května 1977:

Byl projednán případ Krajského soudu ohledně prohlášení kandidáta na soudce z lidu Krajského soudu. Ve výboru VO KČB bylo projednáno 10.5.1977 s tím, že tato návrhy s. Ing. Marii Pražilovou - Kernovkou a rada spol. MUV návrhy poslance MUV a předsedu KČB s. Procházku Miroslava - Vojkov.

Byly projednány oslavy 1. Máje a další akce v květnu. Rada seznámena s tím, že 20. května 1977 se koná vítání dětí do života na ZPS v síni bojových tradic.

Zápis ze schůze rady spol. MUV Mukařov, konané dne 9. června 1977:

Rada byla seznámena s tím, že ve čtvrtek 16. června 1977 proběhne v našich obcích očkování psů.

Zápis z mimoř. schůze rady spol. MUV Mukařov, ze dne 23. června 1977:

Byla projednána otázka shledky ve Stuharovicích.

b) zápis z plenár. zasedání:

Zápis z plenár. zasedání spol. MUV Mukařov ze dne 17. února 1977:

Plenární zasedání schválilo Spas pro občanské záležitosti v tomto složení:

Předseda: s. Stanad Jiří - poslanec a taj. MUV
Členové: s. Uhlíková Hana, posl. a předs. MUV
Mala Miroslava, posl. a předs. ČSŽ - Žen.
Kvatochvilová, neposl. čl. ČSŽ - Ženovka
Svojčova František, knihár sp. MUV Mukař.
Davidková Hana, neposl. předs. ČČK - Těhovce
Měchurová Hana, posl. členka soc. kom.
Kučálová Quasoslava, zástup. ZPS.

Zápis ze slavnostní schůze, pořádané spol. MUV a MV KČB, dne 22. února 1977:

Přítomno: 86 občanů a 18 posl. spol. MUV.

Předseda KČB MV Národní fronty s kandidátsk přednesl referát zaměřený na vítězství pracujícího lidu v únoru 1948. Do tohoto referátu byl kvátní kulturní program, který provedli pionýři naší ZPS.

Podle přenesení plenár. zasedání spol. MUV Mukařov ze dne 19. května 1977 byla ustavena komise pro mládež a tělovýchovu při spol. MUV se složení:

předseda komise : Přesnáh zot. poslanec M. V.
členové poslanci : a. Smid Jiří

Plášilová Miloslava
 - a neposlanci : a. Uhlíkova Jana. předs.
 VO SSM

Palík Vladimír
 zástupce. TJ Sokol

Pro funkce člena komise pro veřejný
 pořádek zvolen s. Jiří Přesnáh, po-
 slanec M. V.

Zápis z plenárního zasedání spol. M. V. Mukarov
 ze dne 19. května 1977:

Toto plenární zasedání bylo svoláno
 především za účelem informovanosti
 poslanců a členů komise o výstavbě
 M. V. kde byla v minulém týdnu pro-
 vedena kontrola plnění harmonogramu
 a kde na kontrolním dne, který se konal
 18. 5. 1977 bylo konstatováno, že S. S.
 mají zpoždění oproti harmonogramu
 jednak následkem porážky a na druhé
 je toto zapříčiněno špatnou org. prací
 S. S. a malým počtem pracovníků na vý-
 stavbě Veloc. - Plenární zasedání bylo
 informováno předs. komise výstavby a před-
 sedy M. V. o tom, že S. S. se zavázaly
 předat stavbu M. V. v srpnu t. r.

Zápis z veřejného plenárního zasedání spol. M. V.
Mukarov, konaném dne 28. července 1977 v Po-
hostinství Těhovec:

Přítomno 18 poslanců a 59 občanů.

Situace v obci Těhovec v otázce po-
 moci zehálky z travina yst Světice se
 značně v poslední době zhoršila. Vzhledem
 k tomu, že yst tvrdí, že toto není možné,
 že se nejedná o zehálku, myslí, že voda
 je značně zlehčena a vzhledem k tomu,
 že tato situace se řeší již několik let,
 byla celá tato otázka projednána na
 plenárním zasedání s výsledkem, že
 občané Těhovec, kterým se tato znehá-
 ťka týká, si nechají přistát vodu na
 K. S. a s výsledkem bude seznámen
 O. V. odbor V. S. S. o okamžité řešení.

Byla též projednána otázka postupu
 při desikaci křepky přírůstkem Baglone,
 který prováděl Agrochemický podnik na
 základě S. S. s yst Světice. Náhrada
 škody bude likvidována Státní po-
 jišťovnou, škody se hlásí na M. V. Mu-
 karov. Byly vyvěšeny vyhlášky a v
 pondělí 1. srpna 1977 bude vyvěšena již
 vyhláška o chemickém rozboru a dalším
 postupu při konzumaci ovoce a zeleniny.

Zapsal 14. 8. 1977

Trnkova František
 kronikář

Vyhláška

k dalšímu postupu při zasažení plodin - ovoce - zeleniny
leteckým postřikem při desikaci čepky přípravkem *Raglone*
na základě chemického rozboru KHS SKNV odd. výživy.

- zasažené plodiny se poznají podle vybledlých skvrn které zasychají
- účinek přípravku *Raglone* lze poznat 2-3 den po postřiku
- konzumace zasažených plodin je možná minimálně až za 6 dnů po postřiku /v našem příp. tato lhůta již prošla/
- je třeba rozlišovat zasažení totální *nebo* částečné
- totální zasažení - zásadně se nekonzumuje !!!

Vyjimku zde tvoří brambory, cibule, česnek, hrách, kořenová zelenina. Pozor u mrkve, kde je vyjimka - tato se vylučuje se stravy u kojenců i při částečném zasažení !!!

Cibule se nedoporučuje skladovat - hnilé! Části kořenové zeleniny vyčnívající nad povrch je nutno odstranit!

O možnosti zkrmování zasaženého zeleného krmiva rozhoduje veterinář!

- částečně zasažené plodiny - zde je třeba postupovat individuálně podle druhu plodiny a stupně zasažení:

košťálová zelenina - zelí, kapusta a salát
možnost konzumace po odstranění zasaže-
ných listů

okurky - nakladačky

musí se nechat přezrát a konzumují se jako salátové po oloupaní!

bobulové ovoce

zasažené plody vyřadit!

U rybízu pokud nejsou zasaženy celé hrozny lze připustit ke konzumaci asi 10% zasa-
žených bobulí. Je možno zpracovat na
zavařeninu a víno.

jádrové ovoce

zasažené plody (2-4 skvrny) lze konzumovat po
oloupaní *nebo* vykrojení.

zasažené plody možno moštovat.

Důležité upozornění:

*Pokud byly nářtové plody zpracovány
na zavařeninu či jiné výrobky v době
od 20. - 27. července t.r.*

nelze tyto výrobky konzumovat bez
laboratorního přešetření!

Jiří Stenad, v.r.
tajemník spol. MNV

Marie Uhlíková, v.r.
předsedkyně spol. MNV

Důležité upozornění!

Spot. místní národní výbor v Mukačově
upozorňuje tímto obyvatele a rekreanty,
že až do odvolání (tj. ca. do pondělí 1.8.t.r.)

*trvá v katastru obcí Mukačov, Sebin,
Tehovec a Vojkov*

ZÁKAZ

konsumace a zeleniny a ovoce z vlast-
ních zahradek.

Vzhledem k úhynu několika králíků nadoporu-
čujeme dávat postříkanou travu ani doobřím
zvířectvu.

Současně Vás žádáme, aby jste na MNV v Mukačově
nahlásili ihned veškeré škody.

kteře Vám byly způsobeny letadým postříkaním
při aplikaci řepky přípravkem Reglone,
který prováděl Agrochemický podnik na zá-
kladě HS s JZD Světice.

Veškerá škoda bude za účasti zástup-
ců ONV odboru VLHZ a Státní pojišťovny
příští týden likvidována.

Dále upozorňujeme, aby všichni u nichž se
objeví jakéhokoli příznaků zveřejnění evan-
středních potíží vyhledali ihned lékaře!!

Věříme, že se nám ve spolupráci s Vámi
podaří celou tuto nezodpovědnou zále-
žitost zlikvidovat co nejdříve

Děkujeme Vám za pochopení, ukázněnost
a spolupráci.

Jiří Stenad, v.r.
tajemník spot. MNV.

Marie Uhlíková v.r.
předsedkyně spot. MNV.

Život jak vichr pálí
a s ním odléta i mládí,
odléta, volně jako květ
a víc nevrací se zpět!

Blahopřání k životnímu jubileu

Rada Místního národního výboru Mukařov
zaslala toto blahopřání:

Soudruh

Sýkora František
kronikář spol. MNV
Mukařov.

K významnému životnímu jubileu,

70 let.

kteřího se v letošním roce dožíváte,
Vám přejeme hodně zdraví do dalších let.

Jiří Stenad, v.r.
tajemník spol. MNV

Marie Uhlíková, v.r.
předsedkyně spol. MNV

18. srpna 1977

Za projevené blahopřání upřímně
děkuje

Sýkora František
kronikář.

Tradiciční pouť v Mukařově.

Letošní okurková pouť v Mukařově se odbyvala na bývalé jarmbo louce před školou a sice 21. srpna 1977. Již týden před tím sjelo se tu více zábavních podniků jako dětské kolotoče s malými autíčky, dětské houpacíky, lodičky, Vídeňské kolo, dětský vláček, létající kachny, torpéda, lochneska, motokáry, několik střelnic, ře-
lízkový kolotoč pro ty odvážnější to všechno pro zá-
bavu i radost dospělých a hlavně dětí. Nechyběly tu ani stánky s cukrovím, cukrovím, cukrovou vatou, zmrzlinou, uzenami, melouny a kyselými okurkami, kte-
ré šly na odbyť.

Zábavní podniky zahájily svoji činnost již týden předem. Rozezvučily se ampliony, které zvály do areálu zábavného všechny příznivce této zábavy.

V pátek téměř po celý den a to celou, dokonce ještě v sobotu dopoledne vydatně pršelo. Počasí se poně-
kud umoudřilo teprve v odpoledních hodinách, ale
stejně tak celý zábavní areál byl ve vodě, všude plno
bláta a kaluží. V neděli již sluníčko posílhalo a
přilákalo mnoho návštěvníků z blízkého i vzdáleného
okolí. Téměř celý den bylo pěkné, takže mukařovská
pouť proběhla celkem dobře a k radosti návštěvníků.
K večeru však spustil se opět déšť, trvající několik dní.

Za posledních 60 let ještě nebylo zaznamenáno,
aby v létě bylo tak málo slunečního světla. Nízké te-
ploty, průtrže mračen, zátopy jsou téměř na denním
pořádku.

Zapsal: 23.8.1977 **Sýkora Fr.**
kronikář.

Footballový turnaj

o putovní pohár.

byl sehrán o mukařovské
pouti.

V sobotu 20. srpna 1977:

ve 14.50 hod.:

Slavoj Český Brod -
Slavie Louňovice 6-2

v 17.00 hod.:

Sokol Mukařov -
Čechie Doubek 2-2

na pohutové kopy postoupil
Čechie Doubek -

V neděli 21. srpna 1977:

ve 14.30 hod.:

Sokol Mukařov -
Slavie Louňovice 6-2

v 16.30 hod.:

Slavoj Český Brod -
Čechie Doubek 2-0

Putovní pohár vyhrál Slavoj Český Brod,
ostatní obdrželi pěkné malé pohárky.

Zápasy byly hrány za špatného deštivého
počasí.

Turnaj skončil takto:

Slavoj Český Brod	4 body	8 : 2
Čechie Doubek	2 -1-	2 : 4
Sokol Mukařov	2 -1-	8 : 2
Slavie Louňovice	0 -1-	4 : 12

Informaci podal p. B. Vokoun.

Zapsal: Sýkora Fr.

Kolik mají olova ?

Diskutuje se o tom, zda ovocné stromy podél frekventovaných silnic mají plody zdravé či nikoli. Vliv na jakost ovoce jak bylo průzkumem prokázáno, mají výfukové zplodiny, které stromy vdechují.

Tímto problémem se zabývala řada vědců a odborníci hygienických stanic i Ústavu krajinné ekologie z ČSAV. Jejich závěr je příznivý, jak dosvědčuje tabulka, která byla otištěna ve Večerní Praze dne 25. května 1977.

Druh ovoce	Obsah olova v plodech		
	namytých	mytých	dřev
třešně :	1.82 mg	1.24 mg	0.29 mg
švestky :	0.88 mg	0.45 mg	0.09 mg
hrušky :	0.75 mg	0.26 mg	0.10 mg
jablka :	0.50 mg	0.26 mg	0.12 mg

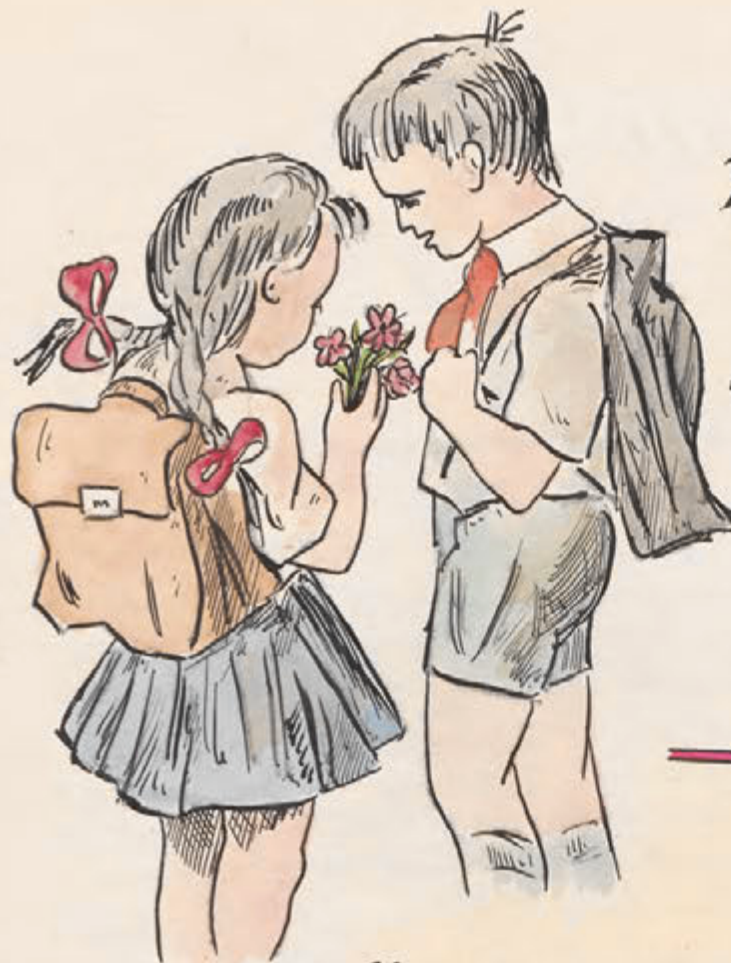
K této tabulce třeba uvést, že příslušná norma stanoví, že 1 kg ovoce může obsahovat maximálně 1 miligram olova.

Maručky a broskve se nedají vzhledem k tomu, bému povrchu očistit. Naznačuje to, že ovoce olejových stromů můžeme konzumovat bez základních hygienických pravidel. Každé ovoce, i koupené, je nutné v zájmu zdraví řádně omýt!

Komise život. prostředí při OV ČOZS
Miloš POUZ, předseda.

1. září 1977

Na cestu
do
školy.

Najdáv je slyšet plno štěbetání,
jako by vlaštovky z celého okolí
tu v místě našem měly svaz.
Ale hned uvidíš: To v kosém slunci ranním
v houfu jdou děti do školy.

Je září, měsíc moudrosti; je jejich čas.

Jan jděte, děti! Na vás štěstí čeká!
My z práce své jsme pro vás školu stavěli,
abyste rostly rovně v ní!

Jan jděte, děti! K bitvě o člověka,
abyste byly pernou ocelí!

Zapsal 2. září 1977. Šýkora Fr., kronikář

Opět nový školní rok.

Začíná nový školní rok 1977/1980. Tak jako v předchozích letech, i dnes se znovu otvírají brány budov a tříd, čestně jsou malované a uhlizené, jsou připraveny uvítat chlapce a dívky, aby jim po deset měsíci byly druhým domovem. A práce je atmosféra letošního prvním září mimořádně slavnostní. Je předznamenána výročím významných událostí, jejichž důsledky spolu úzce souvisí.

Velká významná socialistická revoluce jejího šedesátého jubileum se blíží, položí také základ nového přístupu ke vzdělání. Sovětský svaz jako první stát na světě začal důsledně uplatňovat zásadu, že brány vědění jsou otevřeny všem a každý nadaný člověk může dosáhnout i toho nejvyššího stupně vzdělanosti. Škola lává nář, rovnou koncepcí výchovně-vzdělávacího a zabezpečuje hmotné podmínky pro jeho neustálý rozvoj.

Letošní školní rok v Mukarově začal shromážděním všech žáků devítiletých škol Mukarovské v místní sokolovně.

Uvodem byly zahájeny hymny. Po té písně a dva harmonikáci zahájily přehrávkou vstup do celého programu.

Š. ředitelka Z. J. S. seznámila žáky s novými školami, kteří na nás čekají po celý rok. Uvádí též, že ze 216 žáků zdejší školy mělo 31 žáků pyšného a pouze 1 žákyně neuspěla. Naše škola řádně obstála. Odchodem ze školy však učení pokračuje, je proto nutno připravovat se na mimoškolní činnost.

Žáci byla přičtena „Nezlobce“ proti chystané neutronové bombě, jejíž výzkum podpořil prezident Sprojeňské státi USA Carter.

Po té měla se slova předvedly, spol. M. V. s. Marie Uhlíkova, jejíž hlasový projev v této hromadě uvádím.

„Milý žáci, pionýři - vaší učitelé!“

Soudruzkyně ředitelka novolba z V. z pohledu pedagogického a výchovného. Dovolte proto i mně jako předvedly

MTU v Mukačově přivítat Vás na prahu nového školního roku z pohledu mimostátního.

Chtěla bych zde sdílet, že spolupráce a vaše škola je již po řadu let skutečně velmi dobrá. Zajišťujeme společně s Vámi a Vašimi učiteli i průběhu školního roku řadu politicko-kulturních a veřejných akcí, na kterých se Vy osobně podílíte.

Kromě výsledků v plném socialistickém závazku Vaší školy nejsou zanedbatelné. Vždyť jen v průběhu jarních směn M. F. v r. 1977 odpracovali jste 889 brig. hodin v H. F. na více jak 11.000 Kč. Svoji práci podílíte se nejen na pěkném vzhledu areálu Vaší školy, ale i celé naší obce.

Věřím proto, že i v letošním roce budeme společně pracovat tak, aby naše obec a tím i Vaše škola a celý její okolí bylo stále krásnější.

A zde mě prosím dovolte, abych Vám osvětlila - proč se ještě započalo s výstavbou parku o kterém jsem zde hovořila v loňském roce při zahájení škol. roku, a na který jste reagovali tím, že jste okamžitě uzavřeli závazky na odpracování brig. hodin při výstavbě tohoto parku. Velice si této Vaší aktivity

vdám a proto se domnívám, že jsem povinná informovat Vás o potížích, které při výstavbě tohoto parku vznikly.

Jednou věcí je to - nemám záměr, aby tento park mohl být založen a bylo započato s výsadbou stromů a květin. Přes všechny tyto potíže celou akci nevzdávám, hledáme jiné řešení a počítáme i nadále s Vaší pomocí, za kterou Vám již dnes předem děkuji.

Vřavě bych Vám chtěla říct, že se těším na všechny naše společné akce a besedy s Vámi, věřím, že i v letošním roce přivítám některé Vaše třídy u nás na národním výjezdu na Občanské výchově a v neposlední řadě sejdeme se s řádky I. a G. tř. při předávání Osám puikazů.

Naše nejmenší jsme již dneska přivítali Vás, proto prosím usnadněte jim jejich zážitky tím, že jim budete pomáhat a budete jim kamarády. A těm, kteří v letošním roce končí povinnou školní docházku, přeji pěkné poslední vysvědčení na této škole a Vám všem pak přeji mnoho zdaru v letošním školním roce.

Na přání zazníla „Píseň práce“

Zapsal 3. září 1977

Soňa Franč
kronikář

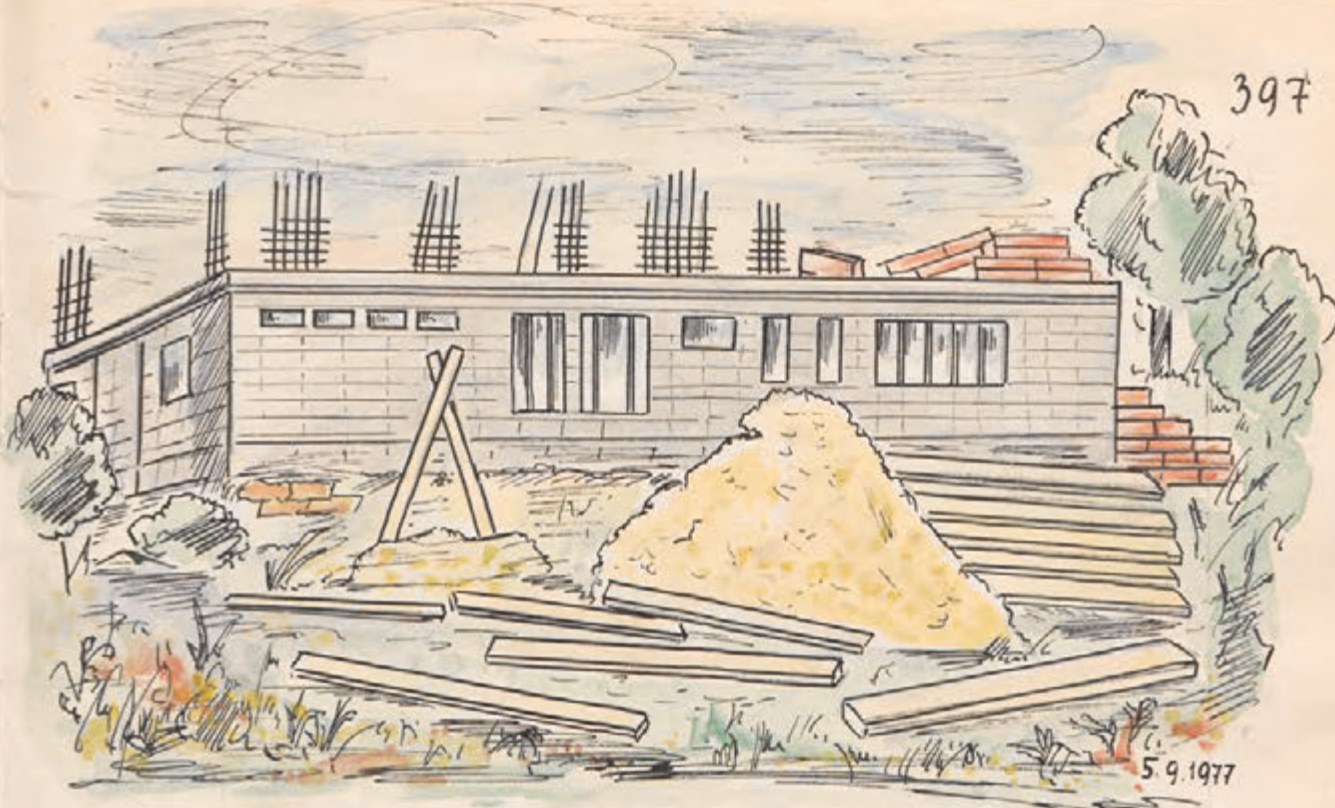
Výstavba nové mateřské školy systémem „Velox“

s políčkami !!

V roce 1973 započal MUV Mukařov uvažovat o výstavbě nové mateřské školy, jelikož stávající MŠ s kapacitou 19-24 dětí byla nedostačující. Neuspokojených rodičů bylo stále více (např. v roce 1977 dosáhl počet neuspokojených žádostí čísla 32).

MUV chtěl původně stavět tradičním způsobem - byly vypracovány plány, avšak tato práce byla naprosto marná, jelikož se v té době začala ministvem školství rozvíjet cesta jednotného systému výstavby MŠ. Byl nám proto nabídnutý opakovaný projekt na MŠ pro 60 dětí systémem Velox, který provádějí Školské stavby Praha.

A zde již započala se celá série potíží s tímto podnikem. MUV Mukařov měl být začleněn do krajského harmonogramu již v roce 1974, tento termín se neustále oddaloval a byli jsme zaráženi koncem v roce 1976 se II. pololetí s termínem nástupu

Školských stavb dne 1. srpna 1976.

Z těchto důvodů započal MUV Mukařov budovat spodní část stavby s výpomocí v akci „Z“ již na podzim roku 1975 se 3-4 pracovníky - důchodci a o sobotách a nedělích s brigádníky. Byla odpracována řada brigádníkových hodin. Spodní část stavby měla být předána kompletně 1. srpna 1976. To bylo v termínu splnění, spodní část stavby předána v bezvadném stavu bez připomínek.

Zaslubní na tomto úspěchu výstavby MŠ mají především občané:

Doušek, Konec, Rosenkrantz, Bouda,
Duchvík -

velmi dobrý pracovní přístup a kvalitní děl
práce osobně s. Polák na všech kamalir. práci
a p. neposlední řadě patří díky i starby.
vedoucím s. Kvatochvilovi Oldřichovi ze
Zemovky

a stavebníma dozoru star. Uhlíkovi

Velkou zásluhu na výstavbě prací M.Š.
musíme právem přičíst soudruhu Uhlíkovi,
předsedkyni M.Š. a s. Kubíkovi, kteří za-
jistovali ušlech. administrativní a projekční
práci, sháněli materiál a řešili i pracovní
problémy, kterých bylo na samém počátku
velmi mnoho.

Uzavření Š.Š. se školskými stavbami
trvalo celý rok nežli se toto podařilo dovést
do konce. Š.Š. byla uzavřena dne 1.6.1976
s tím, že školské stavby provedou hubou
stavby, osazení oken a dveří do konce května
1977. Ostatní práce opět zajišťoval M.Š.
Mukařov.

A zde by si právem mohl každý myslet,
že již nemůže stát v cestě tomu, aby výstavba
prací M.Š. byla řádně prováděna, dokončena
a tímto a předána, tím nejmenším tak
jak bylo naplánováno 1. září 1978.

Do však byl zásadní omyl v myšlení
mých funkcionářů M.Š. ale i funkcionářů

Ohraničí národního výboru Praha - vyhled.
Potíže, které nastaly se Š.Š. se dají skuteč.
ně velmi těžko zachytit na papíře - přičemž
jednou větou.

„Š.Š. a harmonogram prací byl pro Š.Š.
bezpečným kusem papíru, který se nemusel
plnit - pracovní morálka zaměstnanců
Š.Š. velmi špatná a toto vše doplněno velmi
špatnou organizací prací vedení školských stavb.“

M.Š. dělal skutečně co mohl, aby domtl
Š.Š. plnit Š.Š. a harmonogram prací, ale marně.
Celou výstavbou M.Š. se zabýval nejen O.Š.
Praha - vyhled., konkrétně s. předseda Ing.
Chvalupěcký, s. místopředsedkyně Páltysová
ale i s. Černoch, místopředseda O.Š. Také
soudruzi ze školského odboru, odboru výstavby,
plánovacího odboru, ale i celá řada dalších

soudruhů jak z ONV, SKOV, ale i ze stranických orgánů.

Na předsednictvu OV KSČ Praha-východ byla otázka výstavby M.Š. v Mukarově projednávána, s. předsedkyně vystoupila zde s velmi kritickým diskusním příspěvkem pro práci S.Š. plenární zasedání ONV Praha-východ projednávalo celou problematiku v červnu 1977, zde opět vystoupila sonda. předsedkyně s diskusním příspěvkem, kde již konkrétně posilovala od státních a stranických orgánů pomoc.

Výsledek - situace neustále horší. KSČ 31. květnem neplněna - projev zdeňem proti harmonogramu prací více jak o 6 měsíců.

Situaci se zabyvala i komise výstav. by ONV - konkrétně předseda komise M. Věna, který vyvolal mimořádný z.Š. 29. července, kterého se S.Š. vůbec nezúčast. nili.

Na základě toho bylo jednání na ONV 9. srpna se závěrem, že dne 16. srpna bude svoláno další jednání pro město

samém t.j. v Mukarově.

Přes všechna tato opatření zabývala se touto situací i rada ONV Praha-východ dne 10. srpna 1977, kde byl pověřen okresní prokurátor J. Kopecký, aby dne 11. srpna 1977 posoudil stav rozestavěnosti a v prátch, že celkový stav posoudí další komise v odboru výstavby ONV, která udělá konečný závěr s tím, že v případě zjištění, že stav bude celý případ předán okresní prokuratuře.

Velikost se domníváme, že by naši zastupci měli po nás převzít nejen hotové stavby, ale že by měli znát i potřeby s gar. bytmi tyto bytly realizovány, rozhodla se rada MKV. Mukarov zveřejnit tyto potřeby v naší komise.

V tomto směru podle průběhu prací bude se zprávy pokračováno.

Na základě informací od soudruhů předsedkyně spol. MKV Mukarov Marie Uhlíkové

zapsal H. van 1977

Ing. Kora Jan B.
komise

5.9.1977

*Zdar
a úspěch*

*v záslužné práci
nově zvoleným členům občanských výborů*

obce

MUKAŘOVA

i s připojenými obcemi

v r. 1977.

Tato "Pamětní kniha" má celkem 404 stran.

Obsahuje:

článků 79
perokreseb 95

Poslední zápis byl učiněn: 5. září 1977.

Uzavírám tuto IV. Pamětní knihu střediskové obce Mukařov. K tomu bych chtěl říci, že bonat jsem rád a s láskou tuto práci podle svých sil. Aby tato "Kronika" splnila vytčený cíl, což pal jsem z přání místních i děl historických, po tuce jsoucích, dále ze zápisů o schůzích rady MNV, a pod. Přál bych si jen, aby budoucí pokolení mělo zaznamenáno všechno možné a dostupné informace a děje z této doby i dáv. nově.

Narodil jsem se 18. srpna 1907 v Oboře u Kostelce n.Čl. Jsem synem F. Tomáše a Idy Šýkové roz. Pačesové z Jevan. Otec byl revírním lesním správcem v Oboře u Kostelce n.Čl. a od roku 1925 v p. lesí mukařovském, kde trávil i zasloužený odpočinek. Zemřel 18.11.1963. ve věku 86 roků a je pochován společně s mou matkou, která zemřela již v roce 1944, na Aldašinském hřbitvu.

V roce 1964 přistěhoval jsem se do rodinného domku čp. 46 na Budoch - Šebín. Pracoval jsem co hlavní účetní a porádky pokladník ve státní spo.řitelně v Kostelci n.Čl. pak v Českém Brodě a od 14. ledna 1955 až do svého příchodu jako finanční účetní na Školním lesním závodě Vysoké školy zemědělské v Kostelci n.Čl.

Uždycky mne zajímala historie a události dění v mém rodném kraji. Žiji v Šebíně sám a moji radostí a životním přáním je prospívat naši budoucí generaci tím, že zaznamenávám a zpracovávám perem i kresbou všechny události a zapisuji je v této knize. Prosím, abyste shovívavě posuzovali tyto moje práce a kresby, které jsem se snažil zpracovávat pravdivě a poctivě.

František Šýkora, kronikář.

P o j m e n o v á n í	STRANA	P o j m e n o v á n í	STRANA
Titulní strana	1	Obr.: Vyvařovna v Mukařově	109
Oznacení: "KRONIKA IV"	2	Zřízení vyvařovny v Mukařově	110
Obr. J. A. Komenský	3	Přístavba prodejny v Šebíně	112
Vítězný únor 1948	4	Seznam občanů jednotl. obcí	
Zemědělství - JZD "Jiskra"	5	starších 75 let	113
sloučení s JZD Babice a Svě-		Nejstarší občané jedn. obcí	118
tice pod názvem "MÍR"		Občan. záležitosti: narození	119
Výroční členská schůze ...	6	smatky	120
Obr. k XV. sjezdu KSČ	11	umrtí	121
Mezinárodní den žen	12	Nový školní rok 1976-77 obr.	122
Obr. k MDŽ	13	Obr. šťastnou cestu do školy	123
Obr. Rýpačí bagr	14	Uz zací na zase škola	124
Obec. záležitosti: Hodnocení		Obr. 22. a 23.10.76 volby	131
hospodářství MNV Šebín 1975	15	Obr. volíme nejlepší kandid.	132
Politicko organ. činnost		Předvolební přípravy	134
plena, rady a komisi	18	Materinky - součást školy ...	150
Činnost komisi	20	VOLBY: 22. a 23.10.76	153
Dosažené výsledky v r. 1975	22	Stáří okol. vsí ve světle geo-	
Odsouhlasení spol. MNV v Mukař.	27	grafické polohy, půdorysu ..	163
Utvoření spol. MNV v Mukařově	31	STROMY	170
Usnesení ust. plenar. zasedání		OBR.: Pod stromem	171
spol. MNV Mukařov	32	BEZ 7. listop. 1917 nebylo by	
Obr.: 55 KSČ	43	28. října 1918	174
Charakteristika střediskové		Obr.: Kreml a Hradčany	175
obce MUKAŘOV k 1. dubnu 1976	44	Opec. záležit. ve III. a IV.	
Kolik obyvatel bylo roku 1843	47	čtvrtletí 1976	176
Podle scit. lidu k 1.12.1930	47	Ustavující plenar. zasedání	187
Kolik lesu a zač je koupily		Slib poslancu	188
obce z panství Liechtenst.	48	Obr.: 22.-23.X.1976 náš hlas	
Slavnost. vyhod. kraj. kola:		pro další rozkvět ČSSR ...	199
"Budujeme vzor. lid. knihovnu"	50	Volební program NF. 1976-1980	200
Čestné uznání s. Krčalovi	51	Občan. záležitosti: narození	
K mezinárod. dni dětí s obr.	52	smatky	218
Geografickosídlní charakter		umrtí a	
naseho kraje a osad r. 1841	53	přistěhov.	219
KNIHOVNA - výdelepi I. ceny ..	58	Vánoce, vánoce přicházejí	220
Rozpracované závěry XV. sjezdu	60	Obr.: Kouzlo vane	221
Obec. záležit. ve II. čtvrtl. 76	66	Zelení vánočního času	222
Obr. Stavba Mat. školy v Muk.	71	Obr.: Šťastný nástup do No-	
Zápis ze schůze rady MNV Muk.	66-84	vého roku 1977	226
REKREACE duchodců na Myslíně		Obr.: 1977 PF	227
od 19. do 26.7.1976 s obr.	85	Zajímavosti o povětrnostech	228
Týden dobré pohody (rekreace)	86	Obr.: Fráňa Šrámek	232
Píseň na Myslín - Karel Pítrův	91	Obr.: Jaroslav Vrchlický ..	233
Obr.: Chytání ryb v Mukařově	92-93	Obr.: Antonín Zápotocký ..	234
Obr. Zápravíme účast. 29. ročníku		Obr.: Vítězslav Hálek	235
závodu míru v Mukařově	94	Obr.: František Palacký ..	236
9. května - obr.	95	Obr.: Vladislav Vancura ..	237
Obr. MUKAŘOV rekreační oblast	96	Obr.: Emil Zola	238
Obr. Klid a spokojenost na dov.	97	Obr.: F. X. Šalda	239
Co bych měl vědět o "ruži"	98	Obr.: Karel Havlíček Borov.	240
Obr.: Ruže	101	Obr.: Božena Němcová	241
Geografickosídlní charakter		Obr.: Julius Fučík	242
okol. vsí a osad r. 1841	102	Obr.: V. I. L e n i n	243
		Obr.: Antonín Dvořák	244

AMANT	STRANA	AMANT	STRANA
000	1	000	1
001	2	001	2
002	3	002	3
003	4	003	4
004	5	004	5
005	6	005	6
006	7	006	7
007	8	007	8
008	9	008	9
009	10	009	10
010	11	010	11
011	12	011	12
012	13	012	13
013	14	013	14
014	15	014	15
015	16	015	16
016	17	016	17
017	18	017	18
018	19	018	19
019	20	019	20
020	21	020	21
021	22	021	22
022	23	022	23
023	24	023	24
024	25	024	25
025	26	025	26
026	27	026	27
027	28	027	28
028	29	028	29
029	30	029	30
030	31	030	31
031	32	031	32
032	33	032	33
033	34	033	34
034	35	034	35
035	36	035	36
036	37	036	37
037	38	037	38
038	39	038	39
039	40	039	40
040	41	040	41
041	42	041	42
042	43	042	43
043	44	043	44
044	45	044	45
045	46	045	46
046	47	046	47
047	48	047	48
048	49	048	49
049	50	049	50
050	51	050	51
051	52	051	52
052	53	052	53
053	54	053	54
054	55	054	55
055	56	055	56
056	57	056	57
057	58	057	58
058	59	058	59
059	60	059	60
060	61	060	61
061	62	061	62
062	63	062	63
063	64	063	64
064	65	064	65
065	66	065	66
066	67	066	67
067	68	067	68
068	69	068	69
069	70	069	70
070	71	070	71
071	72	071	72
072	73	072	73
073	74	073	74
074	75	074	75
075	76	075	76
076	77	076	77
077	78	077	78
078	79	078	79
079	80	079	80
080	81	080	81
081	82	081	82
082	83	082	83
083	84	083	84
084	85	084	85
085	86	085	86
086	87	086	87
087	88	087	88
088	89	088	89
089	90	089	90
090	91	090	91
091	92	091	92
092	93	092	93
093	94	093	94
094	95	094	95
095	96	095	96
096	97	096	97
097	98	097	98
098	99	098	99
099	100	099	100

P o j m e n o v á n í	STRANA	P o j m e n o v á n í	STRANA
Stáří okolních vsí, osad ve světle jejich geografické polohy pudorysu ..II.část	245	Vlastivědný zájezd do Soběslavi a Tábora	352
Obr.: mapa obce LOUŇOVIC	249	Obr.: ČERVEN měsí mysliv.	353
Obr.: mapa Tehovce, Svojetic	253	Vlastivěd. zájezd Osvět. běse- dy Mukarov do Telce, Dacie a Slanovic	354
Nečekaný návrat zimy	261	S k a l k a v Mukarově	355
Obr.: Únor	264	Obr.: LI IČE - Odkaz LIDIC	358
Co bychom měli vědět o M u k a r o v u	265	Dobrá píseň od P. Kohouta ...	363
ŠKOLA v Mukarově	282	Občan. záležitosti: smrtky umrtí	366
KNIHOVNA MUKAROV	290	narození	367
Obr.: Brezen měsíc knihy	291	přistěhování	369
Kouzlení „jara“	292	odstěhování	369
Vzácná návštěva Švédského rozhlasu“ ze Stockholmu ..	298	Obecní záležit. v I. polol. 1977	370
Odvoz popela	300	Vyhlaška o zasažení plodin přípravkem RAGLONE	382
Vzácné životní jubileum Milada Musilová, sol. opery	301	Zákaz konzumace ovoce a zel.	384
Slavnost schůze MNV	302	Blahopřání k 70. narozeninám kronikáře F. Sýkory	386
Venování pi Musilové-zápis	303	Tradiční pouť v Mukarově	387
MUKAROV - MUDr. Jarmila Labská	304	Footballový turnaj o pouti	388
s vyobr.	304	Kolik mají olova (ovoce)))	390
Ukázky slohových prací dětí:	309	1. září 1977 na Cestu do školy	391
1) Jany Uhlíkové, 9. třída	310	Opět nový školní rok	392
2) Pokorna, Safránek, 6-7. tř.	313	Výstavba nové mateřské školy systemem VMLUX s potížemi	396
3) J. červenka, 9. třída	315	s vyobrazeními	
4) Vlad. Kodýtková, 9. třída	317	Obr.: Stavba mateřské školy	402
5) Janova, 8. třída ...	320	Obr.: ZDAR A ÚSPĚCH V ZÁSLUŽ- NĚ PRÁCI NOVĚ ZVOLENÝM ČLENUM OBČAN. VÝBORU	403
Obr.: Zdar a úspěch v záslužné práci	323	Ukončení IV. knihy	404
Slavnost. zased. k 70. naro- dinám prof. MUDr. Rud. Pavlan- ského	324	se závěrem kronikáře	
Jmenov. „čestným občanem“	325		
Pracovní směna při plnění voleb, programu obce ...	326		
Obr.: „Bíle Velikonoce“	329		
V O D O V O D v Žernovce	330		
Děkovný dopis Dra Pavlanského	331		
Za symboly velikonoce	332		
Něco u mukařovského okolí	338		
Obr.: Ať žije 1. Máj	346		
Pálení „vatry“ v Mukarově ..	347		
Obr.: Slavíme dny vítězství	348		
Ob.: Zdravíme 32. výročí dne vítězství 9. V. 1945	349		
SOUTĚŽ: „Budujeme vzornou lidovou knihovnu“	350		
Obr.: Mezinárodní den dětí	351		